

DOAMNE
ÎNVATĂ-NE
CUM SĂ TRĂIM

LOGOS BAPTIST MINISTRIES

Editorial

Omul se naște ca o foaie de hârtie pe care se pot scrie tot felul de lucruri. De la cea mai fragedă vârstă, această scriere începe, și are ca final transformarea noastră din bebeluși în oameni maturi. Acest proces de sorginte divină se numește procesul învățării, și rezultatul ultim are valoare sau este rău în funcție de cine a fost învățătorul nostru. De aceea, ultimele noastre studii au avut ca laitmotiv învățătura și Învățătorul: „Învață-ne Doamne cum să ne rugăm” și „Învață-ne Doamne cum să trăim. În epoca de mare apostazie în care trăim, aceste două arte ale existenței sunt vitale pentru cel ce vrea să umble cu Domnul și să-i vadă și pe cei ce vin după el umblând cu Domnul.

De aceea, să nu uităm studiul pe care de abia l-am încheiat („...Cum să ne rugăm...”) și să ne adâncim în studiul care ni se deschide în față („...Cum să trăim...”) pentru a grăbi venirea Domnului Isus Hristos, răspândind vestea Mântuirii cu folos și roadă în societatea ce ne înconjoară și care, fără o astfel de vestire din dragoste, e sortită pieirii! Domnu să ne ajute la aceasta. Amin.

(L.Murg)

CUPRINS

CAP. I CREȘTINUL ȘI SOCIETATEA

Rolul în societate: cum te implici (Ioan Sinitean)	4
Influența în societate: cum modelezi (Chris Chiu).....	11
Mărturia în societate: cum trăiești (Larry Murg).....	17
Reputația în societate: cum ești perceput (Cristi Bradu)	29

CAP.II CREȘTINUL ȘI VOCAȚIA

Importanța alegerii (Viorel Filip)	33
Importanța pregătirii profesionale (Marius Scurtu).....	36
Importanța practicării și consolidării (Valentin Gabor)	41

CAP.III CREȘTINUL ȘI FINANȚELE

Importanța atitudinii (Sergiu Plăcintă).....	46
Importanța sursei și a modului de obținere (Doru Comănescu)	50
Importanța administrării corecte (Mike Lozneau)	53
Importanța închinării cu finanțele (Daniel Chiu)	56

CAP.IV CREȘTINUL ȘI RECREEREA

Principii de folosire a timpului: cum creștem (Liviu Dragomir).....	60
Principii de îngrijire a trupului: ce consumăm (Vasile Lucaci)	64
Principii de îngrijire a trupului: cum ne întreținem (Mike Lozneau)	67
Principii de alegere a activităților recreaționale: cum ne relaxăm (NW)	71
Principii de alegere a muzicii recreaționale (Nate Whittaker)	74

ROLUL ÎN SOCIETATE: CUM TE IMPLICI

TEXTE BIBLICE: *Mat 5:13-15; 1 Timotei 2:1-12; Amos 5:14-15*

CUVÂNT DE AUR: *Ieremia 29:7* „Urmăriți binele cetății, în care v-am dus în robie, și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!”

INTRODUCERE

Trăim într-un timp al valorilor în schimbare. Astfel de vremuri au existat și în trecut. Credincioșii au avut întotdeauna de-a face cu diferențele dintre valorile proprii și cele ale societății în care au trăit. Domnul Isus chiar a comparat vremurile sfârșitului cu timpul în care a trăit Noe (Mat. 24:37-39).

Domnul Isus s-a rugat Tatălui pentru noi: „*Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.*” Ioan 17:15 (vezi: Mat.6:13, Gal.1:4, 2 Tes.3:3, 1 Ioan 5:18). Expresia *din lume* se referă la societatea în care trăim. La fel cum Domnul Isus a făcut fost influent în societatea iudaică de atunci, ni se cere să fim și noi influenți în societatea de acum. Ca și creștini, suntem chemați să promovăm în societate valorile creștine, valori care să înnobileze ființa umană.

Este adevărat că Sfânta Scriptură nu e o carte de politică, cum nu e nici o carte de știință sau de istorie. Dar în ea găsim bogății de neprețuit, informații din aproape toate domeniile de activitate umană. Cercetătorii ai Scripturii au făcut calcule statistice cu privire la domeniile la care Cuvântul lui Dumnezeu face referire, și au ajuns la concluzia că 29% din cele scrise în Biblie se referă la viața personală și 71% au de a face cu viața socială, politică sau națională. Scopul principal al Sfintei Scripturi este cel menționat de Apostolul Pavel lui Timotei: „*Toată Scriptura este insufletă de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună*” (2 Timotei 3:16), lucru adevărat pentru toate sferile de activitate ale omului lui Dumnezeu, inclusiv pentru cea socială.

Analizând cu atenție ultima parte a versetului anunțat anterior, „*destoinic pentru orice lucrare bună*”, se poate înțelege că se referă la orice activitate umană, inclusiv cea socială. Având în vedere faptul demonstrat că deciziile guvernului au influență directă asupra societății în care trăim, este imperativ necesar ca în acest „*corp de conducere*” să fie oameni integri, oameni cu principii sănătoase, care să urmărească binele și progresul societății.

Societate. *Grup social constituit pe baza condițiilor materiale, spirituale, morale etc. / Organizație constituită cu scopul de a promova unele idei sau acțiuni de interes general.*

Este universal recunoscut faptul că legile unei țări au o importantă influență asupra climatului moral și a bunului mers al societății. Legile pot fie să restrângă (sau să „stârpească”) păcatul, fie să-l încurajeze, și aceasta datorită funcțiunii educaționale a legii. Ca urmare, este de o foarte mare importanță pe cine alegem să ne „facă” și să „aplice” legile țării.

OBIECTIVE

- Să înțelegem rolul nostru de creștini și cetățeni în societate.
- Să fim convingși că atunci când ne punem la dispoziția lui Dumnezeu, putem fi influenți în societatea noastră.

SCHIȚA

I. ROLUL SAU IMPLICAREA CA ȘI CREȘTIN

- *Prin rugăciune*
- *Prin a fi o mărturie*
- *Prin familie*

II. ROLUL SAU IMPLICAREA CA ȘI CETĂȚEAN

- *Prin prestare de servicii/muncă*
- *Prin votare*
- *Prin luări de poziții*
- *Prin angajare în conducerea administrativ-civilă*

ANALIZA

I. ROLUL SAU IMPLICAREA CA ȘI CREȘTIN

Ne trăim viața în mijlocul societății. O mare parte din viața noastră o petrecem în cartierele noastre, în școlile noastre, în universitățile noastre, la locurile noastre de lucru, poate la evenimente comunitare și în anumite îndatoriri civice. Nu putem și nu încercăm să evităm acest lucru. Domnul Isus nu s-a rugat să fim scoși din lume, ci să fim feriți de rău.

Cu toate acestea, credincioșii întâmpină adesea diferențe între valorile lor și cele ale lumii în care trăiesc. Acest lucru nu este nou. Prezint doar câteva din posibilele implicări în societate ca și creștin:

a. *Prin rugăciune*

„Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea.”...„Cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii”... A efectua o rugăciune pentru toți oamenii și mai ales pentru cei înălțați în dregătorie cere un efort mic, dar poate avea un impact extraordinar de mare în viața acelora pentru care ne rugăm. Consider îndemnul profetului Ieremia de o importanță deosebită în aceea circumstanță critică pentru poporul evreu: „Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie, și rugați-vă Domnului pentru ea...” (Ieremia 29:7).

Tertulian, un părinte bisericesc, scria următoarele: *„Oferim rugăciuni pentru protejarea prinților noștri, Celui Etern, Celui Adevărat, Celui Viu Dumnezeu, a cărui bunăvoință, înainte de toate, ei trebuie să dorească... fără încetare, pentru toți regii ne rugăm...”*. Sfânta Scriptură declară că rugăciunea este o armă puternică la

îndemâna credinciosului: „*Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit*” (Iacov 5:16).

O națiune care se încrede în puterea rugăciunii și se roagă pentru conducătorii ei, va fi o națiune binecuvântă și protejată. Confesiunea Westminster prezintă ca o obligație din partea poporului de a se ruga pentru cei înălțați în dregătorii: „*Este datoria poporului de a se ruga pentru magistrați, să le dea onor ca și persoane, să le plătească taxele sau alte datorii, să se împlinescă ordinele legale, să se supună autorității lor, din conștiință.*”

b. Prin mărturie

E necesar ca creștinii să fie o pildă vrednică de urmat în fața celorlalți oameni. Apostolul Petru sfătuiește pe credincioși: „*Să aveți o bună purtare în mijlocul neamurilor, pentru ca în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării...Căci voia lui Dumnezeu este ca făcând ce este bine, să astupați gura oamenilor neștiutori și proști.*” (1 Petru 2:12; 2:15). Prin urmare, credinciosul trebuie să-și îndeplinească obligațiile față de stat – ca o mărturie personală a înnoirii pe care a adus-o nașterea din nou în viața sa, a dovezii că el este o făptură nouă. Să facem lucrul acesta pentru că am fost zidiți în Hristos: „*Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele*” (Efeseni 2:10).

Apoi, să facem aceasta suntem îndemnați la imperativ de Scriptură, ca să aducem roadă care să se vadă, „*pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-l fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu*” (Coloseni 1:10).

De asemenea, Domnul Isus, în Predica de pe Munte, le spunea ucenicilor cum să se comporte în societate: „*Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce va fi făcută din nou sărată?! Nu mai este bună la nimic, decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și nimeni nu aprinde un felinar ca să-l pună sub un oboroc, ci îl pune pe un suport și astfel el luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru, Care este în ceruri*” Matei 5:13-15.

Și nu în ultimul rând, e necesar să arătăm o apreciere corectă pentru fiecare cetățean „*să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie gata de ceartă, ci cumpătați, plini de blândețe față de toți oamenii*” (Tit 3:2). „*Adu-le aminte să fie supuși stăpânilor și dregătorilor, să-i asculte, să fie gata să facă orice lucru bun*” (Tit 3:1).

c. Prin familie

E necesar să avem familii temătoare de Dumnezeu, unde copiii sunt învățați să iubească pe Dumnezeu, să respecte părinții și autoritățile puse peste ei. De notat că Scriptura ne învață că avem o quadruplă responsabilitate: față de Dumnezeu, față de familie, față de autoritatea de stat și față de muncă (sau patron). Dumnezeu a instituit

autoritatea familiei înainte de a institui autoritatea civilă, și a dat diferite responsabilități părinților (Geneza 2).

II. ROLUL SAU IMPLICAREA CA ȘI CETĂȚEAN

„Dați tuturor ce sunteți datorți să dați: cui datorati birul, dați-i birul; cui datorati frica, dați-i frica; cui datorati cinstea, dați-i cinstea. Să nu datorati nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții: căci cine iubește pe alții, a împlinit Legea.” (Romani 13:1-8).

a. Prin muncă sau prin prestare de servicii

Având în vedere chemarea creștinului de a fi sare și lumină la locul de muncă, în familie, el poate tot așa de bine să aducă aceste calități divine și în acele locuri care par mai greu de penetrat (Matei 5:13–16). Vechiul proverb românesc poate fi adevărat și în cazul acesta: *„Omul sfințește locul”* (2 Tesaloniceni 3:10-12).

b. Prin votare

E adevărat că pe paginile Sfintei Scripturi nu găsim termenul de votare, dar întâlnim procesul de votare în foarte multe instanțe. Redau în continuare afirmația unui mare om politic american referitor la responsabilitatea ce o avem cu privire la alegeri (votări), și anume: *„Când un cetățean dă votul său unui om cunoscut ca fiind imoral, își abuzează încrederea sa (responsabilitatea civică); el sacrifică nu numai propriul interes, dar și al vecinului său, el trădează interesul țării sale”* (Noah Webster).

Votarea este modalitatea oferită de democrație prin care poporul își poate exprima punctul de vedere cu privire la alegerea conducătorilor guvernamentali. Are o deosebită importanță cine sunt oamenii de la conducerea guvernamentală: *„Cel neprihănit urăște cuvintele mincinoase, dar cel rău se face urât și se acoperă de rușine”*. *„Omul nu se întărește prin răutate, dar rădăcina celor neprihăniți nu se va clătina.”* (Proverbe 13:5; 12:3)

Referitor la calificarea magistraților în conducerea civilă, Daniel Webster spunea *„Dumnezeu dorește ca tu să alegi ca și conducători pe cei care vor conduce în frică de Dumnezeu. Dacă cetățenii vor neglija responsabilitatea și vor plasa oameni fără principii în funcție, acel guvern foarte curând va deveni corupt”*. Sfânta Scriptură face recomandări clare referitor la calificările pe care trebuie să le aibă aceștia:

1. Să alegem pe acei conducători guvernamentali care respectă și apreciază valoarea vieții (Matei 19:14)
2. Să alegem pe acei conducători ce pot fi modele de urmat pentru popor. A fi model pentru alții înseamnă mult (Evrei 13:7-8).
3. Să alegem pe acei conducători al căror caracter va avea un impact pozitiv asupra aceluia pe care îi reprezintă (2 Regi 23:25).
4. Să alegem pe acei candidați care au în vedere siguranța și viitorul copiilor noștri (Proverbe 14:26).
5. Să alegem pe acei candidați care au un înalt standard moral de trăire.

c. Prin luare de poziții

Luarea de poziții împotriva abuzului de putere a conducătorilor (politici și religioși), este o temă mereu prezentată în Sfânta Scriptură. În vechiul Testament, găsim scris că au existat profeți cari pe lângă avertizarea pentru poporul evreu, au făcut-o și pentru popoarele vecine sau cuceritoare: Isaia 13-23; Ezechiel 25-32, Amos 1-2, Obadia (Edom), Iona (Ninive), Naum (Ninive), Habacuc 2, Țefania 2. Moise îl confruntă pe Faraon. Daniel l-a confruntat pe Belșațar pentru neglijența sa morală și spirituală.

Profeți ca Samuel, Ilie, Isaia, Ieremia, Amos, Zaharia și Hagai s-au implicat într-un fel sau altul în viața societății, prin avertismentele lor la adresa conducătorilor poporului. Ei au denunțat orice rege ce nu a condus sau judecat poporul cu dreptate. Ioan Botezătorul l-a confruntat pe Împăratul Irod cu păcatul său, riscându-și astfel viața „Dar cârmuitorul Irod, care era muștrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui său Filip, și pentru toate relele pe cari le făcuse” (Luca 3:19 bazat pe Levitic 20:21).

d. Prin angajare în conducerea administrativ-civilă

Implicarea în structurile de autoritate guvernamentală, se cere să fie făcută cu dorința sinceră de a introduce principiile biblice acolo și nicidecum cu un scop personal mârșav. „Creștinul are un mandat divin de a fi servitor a lui Hristos în orice aspect al vieții... creștinul trebuie să caute să integreze normele Scripturii cu realitatea vieții publice”, spune Mike Baum în cartea „Dumnezeu și Cezarul”. Implicarea în administrația civilă trebuie să vină dintr-o convingere profundă și conștientă de marea responsabilitate ce decurge din aceasta, atât față de Dumnezeu pe care îl reprezintă, cât și față de poporul pe care îl slujești.

Oricare ar fi situația, noi suntem chemați să aplicăm principiile Sfintei Scripturi, astfel: Se prea poate ca Dumnezeu să te cheme să fii un sfetnic înțelept și de trebuință pentru „Cezarul” local și contemporan, ca Abiatar: „David, luând cunoștință de acest plan rău pe care-l punea la cale Saul împotriva lui, a zis preotului Abiatar: „Adu eșodul!” (1 Samuel 23:9).

De asemenea, poate să te cheme să fii un martor ca Pavel în fața atâtor demnitari ai vremii, guvernatori sau chiar în fața Cezarului de la „Roma”: Dacă guvernul ignoră drepturile sociale ale poporului, fii un Amos care să „denunți” atrocitățile sociale pe față, fără ocolșuri, cu orice preț: „Căci Eu știu că nelegiuirile voastre sunt multe, și că păcatele voastre sunt fără număr: asupriți pe cel drept, luați mită, și călcați în picioare la poarta cetății dreptul săracilor” (Amos 5:12).

Dacă guvernul caută și aplică justiția ca și Solomon, suntem chemați să-l binecuvântăm, așa cum Dumnezeu a binecuvântat pe Solomon: „...voi face după cuvântul tău. Îți voi da o inimă înțeleaptă și pricepută, așa cum n-a fost nimeni înaintea ta și nu se va scula nimeni niciodată ca tine Mai mult, îți voi da și ce n-ai cerut: bogății și slavă, așa încât în tot timpul vieții tale nu va fi nici un împărat ca tine. Și dacă vei umbla în căile Mele, păzind legile și poruncile Mele, cum a făcut David, tatăl tău, îți voi lungi zilele” (1 Regi 3:5-15).

Dacă guvernul acționează greșit într-o anumită problemă (contrar Cuvântului lui Dumnezeu), ni se cere să-l muștrăm așa cum a procedat profetul Natan cu David: „Și Natan a zis lui David: "Tu ești omul acesta!" Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: , Eu te-am uns împărat peste Israel, și te-am scăpat din mâna lui Saul;" (2 Samuel 12:7).

Dacă guvernul devine *idolatra* și imoral ca și Ahab și Izabela, atrage-i atenția asupra pedepsei lui Dumnezeu ca altădată Ilie (2 Regi 9:1-37).

Dacă guvernul devine tiran și crud ca și Faraon, ridică-ți glasul și fii un Izbăvitor ca și Moise: „Pe acest Moise, de care se lepădaseră ei, când au zis: "Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător? Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul îngerului, care i se arătase în rug" (Faptele Ap. 7-35).

Consider că afirmația cercetătorului în domeniul politic Bandow Doug de la Institutul Cato este de o foarte mare importanță pentru fiecare dintre noi: „Noi trăim într-o lume căzută și nu există alt răspuns decât mântuirea personală prin Isus Hristos. Toate instituțiile umane, incluzând guvernul, sunt corupte prin căderea omului. Oricum, creștinii nu pot să stea rezervați față de politică; riscul ar fi prea mare. Creștinii trebuie să fie sare pe pământ și lumină pe dealuri și nici unde nu ar avea credinciosul o mai importantă influență decât să modeleze comportamentul instituțiilor la putere care tot mai mult sunt folosite pentru scopuri rele”.

CONCLUZIA

lecția de față se poate concretiza într-o singură propoziție, și anume: „*fii un cetățean responsabil*” (Romani 13:1). Ca și creștini, Dumnezeu ne cere să stăm drepti pentru principiile noastre biblice; pentru ceea ce este corect și drept în ochii Lui și nicidecum în ochii lumii în primul rând. Ca și creștini, avem responsabilitatea, nu numai privilegiul, de a promova principiile biblice în societatea în care trăim.

Creștinul recunoaște că trăiește realitatea dublei cetățenii; el deci, aparține țării în care locuiește, dar din punct de vedere spiritual – este și cetățean al cerului (Filipeni 3:20). Creștinii au responsabilitatea de a onora conducătorii civili. Domnul Isus a separat ceea ce e sacru, divin de ceea ce e uman, secular... (Tit 3:1,2; 1 Petru 2:13-17).

Prin felul tău de trai christic, încearcă să-ți faci prieteni chiar și pe oponenții politici (1 și 2 Samuel). Stabilește-ți bine prioritățile. Fii constant în principii. Cât atârână de tine, fii în pace cu toți oamenii, ținând cont că, înainte de toate, cerințele lui Dumnezeu au prioritate: „*Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul*” (Evrei 12:14). Indiferența cetățenilor față de ceea ce întreprinde guvernul civil se va plăti greu mai devreme sau mai târziu. Dacă cetățenii ar fi fost „vigilenți” la toate manevrele liderilor de partide de-a lungul anilor, omenirea nu ar fi ajuns să suporte suferințele cauzate de un Hitler, un Stalin, un Mao, sau un Ceaușescu...

Mă rog ca Dumnezeu să ne ajute să ne înțelegem rolul nostru (de creștin și de cetățean) în societate și să ne implicăm în ea așa cum ne sfătuiește Sfânta Scriptură. Să demonstrăm prin fapte că atunci când ne punem la dispoziția lui Dumnezeu, putem avea o influență bună în societatea noastră.

[Ioan Sinitean](#)

INFLUENȚA ÎN SOCIETATE: CUM MODELEZI

Text de studiu: *Mat.5:13-16; 1 Pet.2:12; 1 Cor.15:58; Geneza 41:38-44; Daniel 3:28-30; Numeri 13:32-33, 14:1-4*

Pasajul principal: *Matei 5:13-16*

Cuvântul de Aur: *Matei 5:16* „La fel, să lumineze lumina voastră să strălucească înaintea celorlalți, pentru ca ei să vadă faptele voastre bune și să dea slavă Tatălui vostru care este în ceruri.”

INTRODUCERE

Accentul acestei lecții este pus pe înțelegerea modului în care societatea din jurul nostru va fi, în mod invariabil, influențată sau modelată de noi. Scopul este acela de a ne înțelege și însuși pe deplin responsabilitatea ce ne revine în urma acestor revelații din Cuvântul Vieții.

OBIECTIVE

Studiind pasajele menționate mai sus, ar trebui să ne devină clar modul în care mărturia noastră poate modela societatea în care trăim, fie pentru îmbunătățirea ei, fie pentru declinul ei.

- ***Să înțelegem că avem obligația de a influența pozitiv societatea.*** Când noi, ca și credincioși, îi permitem lui Dumnezeu să lucreze în și prin noi, societatea va fi modelată pozitiv și eficient de caracterul Său.
- ***Să înțelegem necesitatea de a fi conștienți de influența negativă pe care o putem avea asupra societății noastre.*** Un credincios nu numai că poate distruge numele lui Hristos printr-o mărturie invalidată, dar va încuraja și lumea să continue să trăiască în întuneric în astfel de circumstanțe. Când noi suntem cei ce obstrucționăm lucrarea lui Dumnezeu în viața noastră, societatea va fi modelată negativ de influența noastră.

SCHIȚA

- I. SOCIETATEA
- II. INFLUENȚA POZITIVĂ
- III. INFLUENȚA NEGATIVĂ
- IV. MODELARE
- V. PRINCIPII

ANALIZA**I. SOCIETATEA – Cine o compune?**

Matei 5:16 „La fel, să lumineze lumina voastră să strălucească înaintea celorlalți, pentru ca ei să vadă faptele voastre bune și să dea slavă Tatălui vostru care este în ceruri.” În acest verset ne este revelat în mod clar că impactul nostru de bază se extinde la cei care pot percepe și evalua acțiunile noastre în mod imediat. Oricine din „proximitatea” (definită conform normelor curente) imediată care este capabil să ne observe în mod direct, într-un fel sau altul, constituie esențialmente „societatea noastră”. Având în vedere starea actuală a tehnologiei, „proximitatea noastră imediată” este mult mai extinsă ca în trecut, putând acoperi arii geografice și socio-culturale mari, chiar globale uneori (în funcție de vizibilitatea noastră).

Societatea extinsă poate fi, de asemenea, afectată indirect de noi. Aceasta poate include pe cei care nu ne-au observat direct în vreun fel, dar care sunt afectați de indivizi care au făcut-o. Impactul nostru asupra societății noastre poate avea efecte în aval sau chiar în avalanșă și asupra altor societăți.

II. INFLUENȚA POZITIVĂ – Cum putem influența pozitiv societatea.

Matei 5:14 „Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate fi ascunsă.” Însăși natura luminii din universul fizic este folosită aici ca ilustrație. Întunericul este absența luminii, ceea ce înseamnă că lumina va sta întotdeauna în contrast puternic cu întunericul. Lumina, oricât de mică, anulează efectiv în jurul ei întunericul și îl învinge; întunericul este neputincios să reziste luminii (într-adevăr, poate exista doar acolo unde lumina nu există). Într-un sens, lumina va „tăia” întotdeauna întunericul.

În mod similar, răul este neputincios să reziste bunătății lui divine. Când un credincios este transformat de Duhul lui Dumnezeu și de cuvântul Său, viața aceluia credincios va aduce roade și va sta în contrast puternic cu tendințele lumești ale unei societăți (nu putem ascunde roadele pe care El le produce în noi).

Lucrarea de sfințire a lui Dumnezeu în viața noastră va produce o influență pregnantă în societatea din jurul nostru. Acest lucru se datorează faptului că lumea este neputincioasă să reziste lucrării lui Dumnezeu și când permitem lucrării Sale să înflorească în noi, influența noastră va fi semnificativă.

Observați cum versetul spune că suntem o lumină; nu ne spune să ne străduim să fim lumină, ci că suntem. Asta pentru că lumina nu este ceva ce putem produce, ci

este produsă în noi de Dumnezeu, atunci când El ne zidește ca și nouă creație. Când această lumină strălucește prin noi, Dumnezeu va modela societatea din jurul nostru în funcție de acea lumină.

III. INFLUENȚA NEGATIVĂ -- Cum putem influența societatea în mod negativ

Matei 5:15 „Nici oamenii nu aprind o lampă și o pun sub obroc.” Deși nu putem produce lumina care strălucește în noi (este pur și simplu lucrarea lui Dumnezeu), totuși, putem deteriora în mod fatidic modul în care este ea percepută de societatea din jurul nostru. Când obstrucționăm lucrarea lui Dumnezeu în viața noastră, obstrucționăm lumina care altfel ar emana din și prin noi.

Când devenim astfel de opacizări în calea luminii divine, ne trezim cu o dublă problemă: în primul rând, nu permitem ca lumina să fie percepută ca atare de către cei care trăiesc în întuneric. Percepția lor asupra luminii va fi distorsionată și nu-i vor înțelege frumusețea și menirea adevărată. Dacă pretindem că suntem urmași ai lui Hristos, îi facem un mare deserviciu, nelăsându-L să fie văzut în și prin noi. Lumea nu va înțelege cine este Domnul Isus Hristos cu adevărat. Procedând așa, suntem dovediți cu rușine a fi dintre aceia care nu țin cont nici măcar de cum distrugerea reputației personale și prezența ipocriziei noastre poate aduce rușine numelui lui Hristos (acest lucru va fi discutat într-o altă lecție din această serie).

În al doilea rând, această percepție greșită a ceea ce lumina este în realitate îl va face pe cel înșelat să se simtă mai confortabil trăind în întuneric. Prin reducerea și distorsionarea luminii percepute, promovăm percepția întunericului, oferind mai mult spațiu de lucru răului și morții. Societatea observantă din jur se va gândi: „Dacă înșiși creștinii (cei care sunt primii în a denunța păcatul și a pretinde să-l cunoască și cinstească pe Dumnezeu), nu trăiesc la un standard de sfințenie înalt, atunci cu siguranță că nu există niciun motiv pentru care să mă abțin de la păcat sau să caut să-i fac plăcere lui Dumnezeu.”

IV. MODELARE – Cum să excelăm pentru a fi demni de urmat

Să fim conștienți de faptul că societatea ne observă, deci ar trebui să fim excelenți. **1Pet.2:12:** „Să aveți o purtare bună în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării.”

Pe lângă faptul că trăiești o viață de sfințenie, comportamentul tău general excelent poate fi chiar ceea ce atrage un necredincios la Hristos. În calitate de creștin, ar trebui să fim „profesioniști” în tot ceea ce facem, sânguincioși, productivi, etc ... pentru ca atunci când sunt expuși comportamentului nostru excelent, cei din lume

să-și dea seama de propriile lor neajunsuri și să simtă dorința de a emula caracterul nostru. În astfel de circumstanțe, generăm o cultură care onorează pe Dumnezeu în jurul nostru.

De cele mai multe ori, aceste lucruri vor fi primele sesizate de societatea înconjurătoare despre noi. Este punctul nostru principal de contact cu lumea, înainte ca ei să știe ceva despre credința noastră. Este posibil să nu fim încă în punctul în care ne împărtășim credința cu ceilalți, dar impactul va fi tangibil și laudabil (la urma urmei, virtuțile cetățeniei model sunt, de asemenea, biblice).

Chiar dacă acum poți fi jignit de unii, într-o zi, consistența comportamentului tău excelent va aduce laude din aceleași guri. Scriptura ne spune că cei care acum ne jignesc sau ne calomniază într-o fază oarecare a vieții noastre, tot ei vor fi în cele din urmă rușinați pentru că nu s-au oprit să se gândească la tot ceea ce facem bine și cum ar trebui să imite acest lucru.

De exemplu, lumea poate respinge credința unui creștin anume, deoarece nu sunt de acord cu convingerile sale morale. Dar chiar și astfel de oameni vor trebui, într-o zi, să recunoască faptul că, făcând acest lucru, au respins și distrus totodată virtuțile la care pretind că aspiră ... creștinul fiind un cetățean model, un angajat bun etc., și că au dat curs în mod ipocrit mai degrabă propriei predispuneri împotriva moralității creștine, decât unei convingeri raționale despre imperativitatea respingerii credinței creștine în mod direct.

V. PRINCIPII – Ar trebui să rămânem fermi pe acele poziții care sunt ne-negociabile, chiar dacă societatea le abandonează.

1 Corinteni 15:58 „De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.” Societatea va fi modelată de cei care sunt dispuși să rămână dedicați unui ideal și care persistă. Este inutil să vorbim despre adevărurile valoroase și absolute dacă nu suntem dispuși să facem sacrificii pentru a le susține și apăra.

Cei de partea răului înțeleg acest lucru: dacă persistă în promovarea minciunii, în cele din urmă aceasta va fi acceptată pe scară largă (indiferent de gradul de sfruntare la care se coboară). Am văzut acest fenomen repetându-se mereu de-a lungul istoriei și chiar în prezent, derulându-se în cultura noastră actuală.

Dacă răul și minciuna pot avea un impact profund asupra unei societăți prin persistență, atunci cât de mult ar afecta adevărul societatea dacă susținătorii săi ar fi la fel de persistenti și statornici?

VI. EXEMPLE POZITIVE – Ar trebui să luăm notă de personaje biblice care au modelat pozitiv societatea

Geneza 41:44 „Și a mai zis lui Iosif: «Eu sunt Faraon! Dar fără tine nimeni nu va ridica mâna, nici piciorul, în toată țara Egiptului!».” Mărturia și comportamentul excelent al lui Iosif i-au permis lui Dumnezeu să lucreze prin el. Excelența sa a modelat societatea înconjurătoare, inclusiv pe Faraon (cel mai puternic om din lume la acea vreme) și a dictat politica națiunii pentru generațiile următoare (Dumnezeu a inspirat cu un miracol, dar s-a folosit de credința și integritatea lui Iosif).

Daniel 3:29 „Iată acum porunca pe care o dau: Orice om din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego va fi făcut bucăți și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că nu este niciun alt dumnezeu care să poată izbăvi ca El.” Persistența și comportamentul excelent al lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego i-au permis lui Dumnezeu să lucreze prin ei. Prin excelența și statornicia lor, acești tineri au reușit să modeleze societatea, inclusiv pe Nebucadnețar (din nou, la ora respectivă, cel mai puternic om din lume) și a neutralizat într-o măsură importantă politica idolatră a imperiului (Dumnezeu a inspirat cu un miracol, dar a depins de mărturia lor).

VII. EXEMPLE NEGATIVE – Avem exemple biblice ale celor care și-au modelat negativ societatea

Numeri 14:1-2 „Toată adunarea a ridicat glasul și a început să țipe. Și poporul a plâns în noaptea aceea. Toți copiii lui Israel au cântit împotriva lui Moise și Aaron și toată adunarea le-a zis: «De ce n-om fi murit noi în țara Egiptului sau de ce n-om fi murit în pustia aceasta?»” Spionii necredincioși au modelat aproape toată lumea din societatea lor și au provocat dispariția unei întregi generații de israeliți. Lipsa lor de credință și prezența în abundență a fricii față de om sunt întotdeauna contagioase, răspândindu-se și atunci în toată tabăra israelită și făcând inimile tuturor oamenilor să se îndoiască de bunătatea și puterea lui Dumnezeu. Din cauza necredinței a 10 dintre acești 12 spioni, o generație întregă a pierit în pustie.

Totuși, nici în acest caz trist de necredință, Dumnezeu nu S-a lăsat fără o mărturie, și aceasta a fost exemplul lui Iosua și al lui Caleb, ce stăteau în contrast puternic cu restul; au fost singurii (2) spioni care au avut încredere în Dumnezeu. Deși nu au putut să întoarcă inimile israeliților către Dumnezeu în acel caz (și au fost aproape lapidați pentru angajamentul lor ferm față de Dumnezeu), totuși mărturia și credința lor au servit ca temelie pentru următoarea generație de israeliți care vor cuceri în cele din urmă țara promisă. Influența lor asupra traiectoriei națiunii a depășit cu mult pe cea a celorlalți (10) spioni, în marea schemă a lucrurilor.

CONCLUZIE:

În calitate de creștini, avem obligația să lăsăm lumina lui Hristos să strălucească prin noi, să fim cetățeni excelenți / exemplari și să rămânem fermi în încredințările noastre ce au suport biblic. Făcând aceste lucruri, influența noastră asupra societății noastre va fi, fără îndoială, pozitivă și eficientă.

[Chris Chiu](#)

MĂRTURIA ÎN SOCIETATE: CUM TRĂIEȘTI

Text: *Ps.71:15-24; 1 Tim.4:6-16; Tit 2:1-13; 1 Pet.2:11-21; Ioan 13:34-35; 1Tes.4:11-12; Iacov 2:14-20*

Cuvântul de aur: *Ioan 13:35* „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

INTRODUCERE

În ultima carte am studiat subiectul extrem de important al rugăciunii. Laitmotivul cărții a fost o rugăciune în sine, un apel fierbinte către Dumnezeu oricărei îndurări: „Învață-ne să ne rugăm!”. Iată că această carte urmăriitoare este un fruct duhovnicesc al celei dintâi, și este tot un apel fierbinte la Cel ce poate toate lucrurile: „Învață-ne cum să trăim!”. Studiul de față dorește să ne deschidă inima și mintea către înțelegerea subiectului concret al efectului mărturiei noastre în societate, și asupra lucrurilor specifice ce ne pot întări sau diminua impactul duhovnicesc și de răspândire a Evangheliei în cultura prezentă.

OBIECTIVE

- Să înțelegem ce poruncește Scriptura legat de cum să trăim o viață de mărturie roditoare în cultura prezentă
- Să înțelegem care sunt categoriile ce contribuie la rodirea noastră
- Să înțelegem rolul rugăciunii în acest context (legătură cu cartea precedentă)

SCHIȚĂ

- I. MĂRTURIE*
- II. ÎNVĂȚĂTURĂ*
- III. SLUIRE*
- IV. RUGĂCIUNE*

ANALIZĂ

I. MĂRTURIE

Găsim în textele de studiu că cele mai multe adresează problema importanței și impactului mărturiei personale în viața de creștin. Iată o listă a câtorva din versetele pe acest subiect și, alăturat, și considerațiile pertinente ce se desprind din ele:

- ❖ **Mărturie:** Mărturisim pe Domnul în societate cu cuvinte și cântare Ps.71:15,16, 22-24
 - *Aceasta este o calitate prezentă aproape în exclusivitate în viața credincioșilor adevărați și devotați. Nu mulți alți oameni cântă mereu de bucurie la adresa Domnului și mărturisesc oricui este interesat ce lucruri a făcut El pentru noi.*
 - *Atunci când dragostea dintâi se răcește, acesta este unul din primele lucruri care dispar din viața creștinilor.*
 - *Acesta este un exemplu de construire a unei bune mărturii prin lucruri pozitive (lucruri pe care ne antrenăm să le facem).*
- ❖ **Mărturie:** Ne ferim de născociri neadevărate și teorii conspiraționale 1Tim.4:7a; Tit 2:1;
 - *Există o mare ispită de a asculta și propaga izvodiri ale minții omenești, care sunt, în cel mai bun caz, numai pe jumătate adevărate, iar în cel mai rău caz sunt minciuni sfruntate sau închipuiri convenabile pentru interesele și agenda cuiva care urmărește scopuri neduhovnicești.*
 - *Creștinii care se lasă păcăliți și captivați de mirajul lor, ajung să-și atragă disprețul celor din jur (mai ales a celor nepocăiți) ce se informează temeinic și care se minunează mai apoi cum se poate ca oameni ce se laudă că-L cunosc pe Dumnezeu pot fi păcăliți așa de ușor. Mărturia lor este astfel afectată grav!*
 - *Cei ce vor să-și păzească puterea mărturiei învață să vorbească cumpătat și să se ferească de neadevăruri, cercetând în fața Domnului informațiile ce le sunt servite.*
 - *Acesta este un exemplu de construire a unei bune mărturii prin lucruri negative (lucruri de care ne ferim să le facem).*
- ❖ **Mărturie:** Căutăm să fim evlavioși mai degrabă decât sportivi 1Tim.4:7b-8
 - *Există o mare ispită, mai ales în societatea vestică a bunăstării materiale, de a ne ocupa excesiv sau chiar exclusiv de sănătatea trupurilor noastre, în detrimentul sănătății trupului duhovnicesc. Totuși, deprinderea trupească e de puțin folos comparată cu deprinderea duhovnicească (evlavia).*
 - *Ordinea priorităților este astfel răsturnată și aceasta afectează masiv mărturia noastră ca și creștini, deoarece în mod automat sănătatea noastră spirituală începe să lase de dorit, și nu mult după ajungem să cădem în tot felul de curse și păcate.*
 - *De multe ori există o progresie care începe cu răcirea și chiar abandonarea rugăciunii, citirea mecanică sau abandonarea totală a Cuvântului, apoi răriră mersului la biserică (nu mai avem timp și energie, le-am cheltuit la magazin, sala de gimnastică, excursii etc), diminuarea sau abandonarea*

închinării cu darurile noastre de bunăvoie, și poate ajunge la păcate grave (dependențe de substanțe, de chirurgii, divorț, imoralitate, abuz în familie etc.)

- *Mărturia este grav afectată.*
- *Prin contrast, dacă punem accentul pe evlavie, avem de partea noastră toate promisiunile Scripturii, deoarece evlavia are și promisiunile vieții de acum și pe cele ale viitoarei vieți, și implicit deci are promisiunea unei bogate roade pentru Domnul.*

❖ **Mărturie:** Să fim o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție 1Tim.4:12b

- *Calea salvagădării mărturiei personale implică mai multe planuri de acțiune și vigilență, pe care le găsim listate în versetul de față. Dacă suntem grijulii și veghetori cu privire la fiecare dintre aceste aspecte, ajungem în poziția binecuvântată în care Domnul ne poate folosi ca și pilde și încurajare pentru alții.*
- *Cuvântul din original pentru pildă este „typos”, sau tip, matriță, model, ceea ce ar trebui să ne dea o idee mai bună asupra importanței misiunii de a deveni demni de a fi dați ca exemplu: cei ce modelează pe alții!*
- *Iată câteva din aceste planuri:*
 - **Vorbire** („Logos”), inclusiv logică. Ca să ai o bună mărturie trebuie să ai o bună logică (să fii rezonabil).
 - **Purtare** (fel de viață, conduită, comportament, etc; originalul grecesc este „anastrophe”, un fel de „cum te-ntorci”). De multe ori, cel credincios spune lucruri bune și frumoase, pe care însă nu le regăsești în viața lui, iar cei din jurul nostru (mai ales cei nepocăiți) sunt experți în a detecta astfel de neconcordanțe între conversația și conduita noastră. O purtare bună ne dă un credit enorm pentru tot ceea ce avem de spus, astfel încât mărturia noastră este împluternicită semnificativ.
 - **Dragoste** (în original Agape, forma cea mai înaltă a dragostei umane și divine); orice lucru făcut fără dragoste are puțină valoare, și de aceea cei ce nu veghează în acest plan riscă să nu aibă o bună mărturie între cei din jurul lor. Nu degeaba are Domnul Isus cuvinte aspre pentru biserica din Efes, ce, deși era plină de fapte bune și calități, își pierduse dragostea dintâi (Apoc.2:3-5). De asemenea, avem un capitol întreg în 1 Corinteni 13 despre inutilitatea lucrurilor făcute fără dragoste.
 - **Credință** (pistis) – Credința este în modul cel mai clar ceea ce ne leagă organic de Dumnezeu și de Domnul Isus Hristos, și „... fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”

(Evr.11:6). De aceea, lucrurile ce nu sunt făcute din credință nu au mare valoare și pot fi chiar păcate de-a dreptul, afectând grav mărturia celui lipsit de ea: „...Tot ce nu vine din încredințare (credință, pistis în original) e păcat.” (Rom. 14:23)

- **Curăție** (în original „hagneia”, castitate; folosit numai încă o singură dată, în 1 Tim.5:2, tot cu sensul de castitate, curăție morală). Cei ce nu păzesc acest aspect important al mărturiei lor riscă să-și piardă nu numai credibilitatea curentă, dar și creditul pentru toată activitatea și realizările lor de o viață. Cunoaștem cu toții exemple de oameni care au avut o activitate uluitoare și exemplară, cu impact extraordinar asupra semenilor, și despre care s-au descoperit, după moartea lor, acte incredibile de indiscreție și imoralitate, care au rezultat în anularea cvasi-totală a amintirii și moștenirii lor spirituale. Cei ce sunt grijulii cu acest aspect al mărturiei personale dobândesc mult curaj și o mare autoritate în fața semenilor lor, și sunt de mult folos celor ce au nevoie de încurajare sau chiar de Hristos.

❖ **Mărturie:** Frații când îmbătrânesc, trebuie să se antreneze în a fi treji, vrednici de cinste, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare. Tit 2:2

- *Iată un alt set de frați ce pot avea o mărturie și o slujire prețioasă pentru Domnul, și care de multe ori nu realizează și abdică prematur acest privilegiu scump pe care îl au. Mulți frați care adună mulți ani de viață consideră că e vremea „pensionării” și se pun pe o linie „moartă”. Scriptura însă arată că astfel de frați cu multă experiență de viață și de credință au un rol potențial foarte important în adunare și în societate, ei putând aduce încă multă roadă astfel.*
- *Cultura populară (veche, mai înțeleaptă) avea și proverbe care afirmau aceste adevăruri, fără ca oamenii să realizeze că au suport biblic. Iată câteva dintre ele:*
 - Cine nu are bătrâni, să-i cumpere.
 - Cinstește-i pe bătrâni, căci și tu vei fi bătrân.
 - Boii bătrâni fac brazda dreaptă.
 - Chiar de-ai fi Alexandru Macedon, nu porni la drum fără bătrâni.
 - Prieteni noi să-ți faci, dar de cei bătrâni să nu te lași.
 - O societate va deveni prosperă atunci când oamenii bătrâni vor planta copaci deși știi că nu vor sta niciodată la umbra lor.
 - Sunt bătrâni aceia care nu fac niciodată lucrurile nebunești pe care tinerii le fac.
- *În mod concret, Scriptura cere ca cei bătrâni să nu se „pensioneze”, ci să-și întărească mărturia unei vieți frumos trăite prin a se antrena în a fi:*

- **Treji** (în original „nēphálios”, având sobrietate, cumpătat, reținut, calm, stăpănit, veghetor, circumspect) – Acea stare a minții și sufletului care este eliberată de influența excesivă și nocivă a pasiunilor comune, a poftelor și a emoțiilor, și de aceea capabilă să judece lucrurile în mod drept și cumpătat.
- **Vrednici de cinste** (în original „semnós”, venerabil, cu o bună reputație, demn) – Este acea demnitate sau venerabilitate a cuiva ce nu vine numai din calitățile lui omenești, dar, și mai ales, dintr-o cetățenie mai aleasă, de obârșie divină, cetățenie pe care deși toți credincioșii o au de drept, numai cei ce adună experiență de ani cu Domnul o posedă de fapt. Aceasta poate constitui o mărturie extrem de valoroasă și puternică pentru un credincios.
- **Cumpătați** (în original „sōphrōn”, cu minte sănătoasă, disciplinat în a se auto-stăpâni) – Calitatea de a fi echilibrat, de încredere și atractiv pentru cei ce se clatină și au nevoie de un punct solid de ancorare în viața lor. Astfel de oameni pot salva pe mulți de la moarte fizică și/sau spirituală. Ca să ajungi la o astfel de stare de „fortăreață” spirituală, trebuie să zidești mult la propria viață: *„Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt, țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică. Muștrați pe cei ce se despart de voi; căutați să mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții iarăși fie-vă milă cu frică, urând până și cămașa mânjită de carne.”* (Iuda 1:20-23)
- **Sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare** (în original „hugiainontas te pistei, te agape, te hupomone”, solid în credință, în caritate, în pacientă) – Bătrânii sunt cei ce devin depozitarii și păstrătorii doctrinei și credinței adevărate, și acesta este un serviciu vital pentru orice adunare vibrantă. Tinerii sunt tentați să experimenteze și în direcții neînțelepte, să caute noi interpretări lucrurilor ce sunt stabilite și veșnice, și numai cei experimentați și cu o bună mărturie în această privință pot asigura salvagardarea doctrinei adevărate și pure. De asemenea, dacă nu învățăm cu trecerea anilor să iubim tot mai mult (și să devenim astfel un exemplu demn de urmat și o dovadă că se poate îmbătrâni și frumos), am îmbătrânit degeaba! Iarăși, un pericol colosal ce îi pândește pe cei înaintați în zile și care nu veghează este să devină impacienți și brutali cu cei tineri, ruinând astfel puterea mărturiei lor; dimpotrivă, noi știm prea bine ce minunat este să cunoști un om avansat în ani care are răbdarea lui Dumnezeu cu toți, și mai ales cu cei tineri: un astfel de om nu numai că are o mare cantitate de valoare și cunoștințe pe care le

poate da celor ce vor să-l asculte, dar este și foarte atractiv, mai ales pentru cei tineri, care pot astfel profita enorm de pe urma valorilor pe care le posedă.

❖ **Mărturie:** Să ne purtăm ca oameni liberi și sfinți 1Pet.2:16

➤ *Libertatea creștină este un concept de multe ori neînțeles și abuzat de mulți credincioși, și deține un imens potențial de a ne întări sau ruina mărturia în biserică și în fața lumii. În fapt, Reforma lui Luther s-a axat pe recâștigarea libertății creștine prin credința adevărată și mântuitoare; astfel, în lucrarea sa „Preludiu la Captivitatea Babiloniană a Bisericii”, el acuză în mod virulent papalitatea de luarea în „captivitate” a Bisericii și credincioșilor prin distrugerea libertăților creștine. Totuși, în urma Reformei, mulți au alunecat în extrema cealaltă, și anume în a abuza libertățile creștine.*

➤ *Ce este deci libertatea creștină? Libertatea creștină se regăsește în Biblie în mai multe concepte:*

- **Eliberare de pedeapsa păcatului** prin credința în Isus Hristos (Ioan 8:31-36; Romani 6:23).
- **Eliberare de puterea păcatului** prin credința zilnică în Isus Hristos ca Domn al caracterului și comportamentului cuiva (Romani 6:5-6, 14).
- **Eliberare de Legea mozaică**, prin aceea că Legea doar „expune” păcatul în viața cuiva, dar nu poate „ierta” păcatul (Romani 3:20-22).
- **Eliberare cu privire la restricții** față de activități care nu sunt interzise în mod expres în Biblie. Prin urmare, cineva se poate simți liber să se angajeze într-o astfel de activitate, atâta timp cât nu „poticnește” sau „ofensează” pe un alt creștin (Romani 14:12-16). Cele mai multe dintre aceste activități se referă la tabuurile vieții creștine, cum ar fi purtarea sau nu a anumitor tipuri de haine, machiaj, bijuterii, tatuaje, piercing-uri și / sau practicarea anumitor lucruri, cum ar fi fumatul, băutul de alcool în contexte sociale, jocuri de noroc recreative, dans sau vizionarea de filme sau videoclipuri cu un anumit grad de chestionabilitate. După cum spune pasajul din Romani 14, **unele** din aceste lucruri pot să nu fie strict interzise de Cuvântul lui Dumnezeu, dar pot fi periculoase pentru cel ce le practică și dăunătoare pentru creșterea spirituală sau mărturia creștină și pot determina alți creștini să se poticnească iar pe necreștini să blameze credința și Evanghelia.
- Mai mult, creștinii care tind să promoveze radical astfel de libertăți ajung adeseori să cadă într-un stil de viață de neînfrânare și chiar păcat, în timp ce creștinii care tind să limiteze radical astfel de libertăți pot uneori să cadă într-un stil de viață legalist, și ajung de multe ori a fi definiți ca negativiști.

- *Deci, este înțelept să-L căutăm pe Dumnezeu în rugăciune și în Cuvântul Său pentru a determina dacă o anumită activitate este sau nu interzisă în Scriptură sau, în contextul practic în care ne aflăm, de Duhul Sfânt. Dacă este, ar trebui evitat. Dacă nu este interzis, atunci ar trebui să căutăm să determinăm modul în care activitatea se reflectă asupra reputației noastre de creștini și dacă ne va ajuta sau ne va împiedica să-L reprezentăm pe Isus pentru necredincioșii din jurul nostru, fiind atenți să discernem dacă îi edifică sau nu.*
 - *Scopul final pentru creștin ar trebui să fie să-L slăvească pe Dumnezeu, să-i edifice pe semenii credincioși și să aibă o bună reputație în fața necredincioșilor (Psalmul 19:14; Romani 15: 1-2; 1 Petru 2: 11-12). „Căci voi fraților, ați fost chemați la libertate; numai să nu folosiți libertatea ca prilej pentru carne, ci să vă slujiți unii pe alții prin iubire” (Galateni 5:13). Aceasta aduce multă roadă.*
- ❖ **Mărturie:** Să ne purtăm cu respect față de toți, inclusiv și mai ales față de Dumnezeu 1Pet.2:17
- *Foarte mulți necredincioși se împiedică de faptul că observă multă lipsă de respect și reverență la toate nivelurile în comunitatea celor credincioși. Deoarece am primit în dar libertatea în Hristos și suntem toți egali, se poate ajunge ușor la abuzul funcțional al acestor daruri ceea ce distruge mărturia credinței. Astfel, în multe comunități ale sfinților, se găsesc unii care se poartă familiar și nerespectuos cu toți, invocând egalitatea în defavoarea respectului, nu-i ajută pe frații în nevoie invocând libertatea în defavoarea dragostei, batjocoresc dregătorii și pe cei de la conducerea guvernului local, invocând legea talionului în defavoarea onoarei cuvenite celor hotărâți de Domnul, și, cel mai grav, vorbesc cu ușurință și familiaritate de Dumnezeu, invocând înrudirea cu Domnul Isus în defavoarea reverenței.*
 - *Scriptura avertizează clar să nu procedăm așa, deoarece credibilitatea vieții noastre de credință poate fi grav afectată. În schimb, dacă urmăm sfatul Scripturii vom aduce multă roadă, și astfel Dumnezeu va fi proslăvit.*

II. ÎNVĂȚĂTURĂ

- ❖ **Învățatură:** Ne învățăm unul pe altul lucrurile lui Dumnezeu; ne hrănim cu lucrurile lui Dumnezeu (Cuvântul) 1Tim.4:6, 13
- *Deoarece fiecare din noi cei credincioși avem slăbiciuni și „unghiuri moarte” legate de creșterea în maturitatea spirituală și autoaprecierea progreselor reale pe care le facem, e nevoie ca să ne slujim unii altora prin întărirea fraților în lucrurile în care noi suntem tari și avem experiență și unde ei sunt*

slabi și poate mai la început. Pavel îi spune lui Timotei că dacă va pune aceste lucruri (legate de perspectiva corectă, negativă și pozitivă, pe care o dau Scripturile) în mintea fraților, va fi un bun slujitor al Domnului (v.6a). Astfel se întărește mărturia Evangheliei într-o comunitate ascultătoare.

- Timotei însuși, pentru a fi capabil de această slujire, trebuie să se hrănească el însuși cu cuvintele credinței (Scriptura) și ale bunei învățături (ucenicie la cei mai avansați în credință, v.6b). De asemenea, el a trebuit să manifeste o mare consistență și constanță în a urma în mod practic învățăturile primite (v.6c).
- Slujirea lui Timotei (și a oricui dorește să îmbunătățească și să crească mărturia fraților în societate printr-o trăire mereu crescândă în calitate) trebuia să conțină cel puțin trei componente de bază ce creează un bun aparat de ucenicizare în adunare (v.13):
 - Citire atentă
 - Îndemnare consistentă
 - Învățătură competentă

III. SLUJIRE

- ❖ **Slujire:** Ne antrenăm în practicarea darului primit, spre folosul altora și întărirea mărturiei pentru Hristos 1Tim.4:14-16; 1Pet.2:12
 - Ni se dau daruri, dar numai în formă „embrionară” (1 Tim.4:14b). Ne revine datoria să le dezvoltăm („creștem”) în primul rând prin faptul că devenim conștienți de ele și de marea responsabilitate cu care vin, și ne pasă (1 Tim.4:14a,15a,16a,b)
 - Ne pasă
 - Ne punem pe inimă
 - Le practicăm cu insistență
 - Suntem cu luare aminte la propria sfințenie și la învățătura pe care o propagăm
 - Ni se dau daruri ca să slujim pe alții (1 Tim.4:15b,16c).
 - Prin exemplu personal în adunare
 - Prin progres constant în lucrurile folositoare
 - Prin învățarea altora
 - Ni se dau daruri ca să slujim celor nepocăiți în speranța mântuirii (1 Pe.2:12)
 - Prin acceptarea oprobriului public pentru Hristos în tăcere
 - Printr-o purtare ireproșabilă
 - Prin fapte bune
- ❖ **Slujire:** Să ne iubim unii pe alții, aceasta fiind cea mai puternică mărturisire a Evangheliei: Ioan 13:34-35

- *Adevărata iubire este de sorginte divină, și deși nu poate fi posedată și nici înțeleasă de cei nemântuiți, poate fi observată și experimentată de ei în prezența sfinților (Ioan 13:34)*
- *Aceasta este mărturia cea mai puternică pe care o putem avea în lume (Ioan 13:35)*
- *Adevărata iubire este complexă și cuprinde aria sentimentelor și a faptelor, dar în mod esențial este o slujire dezinteresată a altuia și aduce roada cea mai bogată*
- ❖ **Slujire:** Să fim liniștiți și harnici 1Tes.4:11-12
 - *Motivația slujirii multora este greșită, de aceea nu-și atinge scopul rodirii pentru Domnul*
 - *Motivația incorectă se poate vădi prin:*
 - *O atitudine de lăudăroșenie*
 - *O atitudine certăreață și necuviincioasă*
 - *O atitudine de nemulțumire permanentă cu ocupația prezentă*
 - *O atitudine pornită pe căutarea schemelor de parvenire rapidă*
 - *Dimpotrivă, motivația corectă va fi însoțită de semne evidente:*
 - *O atitudine de smerenie și estompare în favoarea Domnului (v.11a)*
 - *O atitudine de mulțumire și anduranță față de monotonia slujbei și a vieții (v.11b)*
 - *O atitudine de sârguință și răbdare în fața sarcinilor importante și neimportante (v.11c)*
 - *O atitudine de respect față de toți și de frugalitate în alegerile personale (v.12)*
- ❖ **Slujire:** Să fim silitori în trăirea practică a credinței noastre Iacov 2:14-20
 - *Cuvintele faptelor neînsoțite de faptele cuvintelor nu sunt de folos nimănui (v.14-16)*
 - *Credința fără fapte e moartă (v.17)*
 - *Credința fără fapte e zadarnică (v.20)*

IV. RUGĂCIUNE

Felul cum trăiești ca și creștin este una din dovezile cele mai convingătoare ale autenticității Evangheliei Domnului Isus Hristos manifestată plener în cel ce este născut din nou. A trăi o viață de mărturie pentru Domnul este a trăi o viață de înțelepciune după standardul divin. De aceea, vedem în acest punct al studiului nostru legătura cu studiile din cartea precedentă, „Doamne, învață-ne cum să ne rugăm!”, și anume vedem necesitatea rugăciunii pentru înțelepciune. În mod concret, iată câteva din lecțiile din manualul precedent care adresează acest subiect:

- Rugăciunea ce acceptă planul divin

- Rugăciunea ce solicită discernământ de la Dumnezeu
- Rugăciunea ce cere binele pentru dușmani
- Rugăciunea ce aduce descoperire
- Rugăciunea ce aduce iluminare
- Rugăciunea ce are în vedere trebuințele zilnice
- Rugăciunea ce îndrăznește
- Rugăciunea ce cere restaurarea celui căzut
- Rugăciunea care aduce conformarea față de Voia Tatălui
- Rugăciunea ce cere iertarea păcătoșilor
- Rugăciunea ce binecuvântează

De asemenea, ne putem aduce aminte și de câteva alte pasaje din Scriptură ce ne învață cum să cerem înțelepciune de la Tatăl Sfânt, pentru a avea o viață de mărturie în societate:

1. Numai prin înțelepciune putem avea o bună mărturie față de cei nemântuiți: Col.4:5-6: *„Purtați-vă cu înțelepciune față de cei de afară; răscumpărați vremea. Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dresă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.”*
2. Domnul poate să ne dea înțelepciune pentru meserie: Exod 31:2-6: *„Să știi că am ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda. L-am umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări, i-am dat putere să născocască tot felul de lucrări meșteșugite, să lucreze în aur, în argint și în aramă, să sape în pietre și să le lege, să lucreze în lemn și să facă tot felul de lucrări. Și iată că i-am dat ca ajutor pe Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan. Am dat pricepere în mintea tuturor celor ce sunt iscusiți, ca să facă tot ce ți-am poruncit...”*
3. Scripturile pot da înțelepciune pentru o trăire de mărturie: Ios.1:8 *„Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.” (vezi și 2 Tim.3:16, 17)*
4. Dumnezeu poate da pricepere celor ce i-o cer pentru a putea să slujească bine celor din jurul lor: 1 Împ.3:9-12: *„Dă dar robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa de mare la număr!” Cererea aceasta a lui Solomon a plăcut Domnului. Și Dumnezeu a zis: „Fiindcă lucrul acesta îl ceri, fiindcă nu ceri pentru tine nici viață lungă, nici bogății, nici moartea vrăjmașilor tăi, ci ceri pricepere, ca să faci dreptate, voi face după cuvântul tău. Îți voi da o inimă înțeleaptă și pricepută, așa cum n-a fost nimeni înaintea ta și nu se va scula nimeni niciodată ca tine.”*

5. Înțelepciunea trebuie cerută în rugăciune și căutată activ prin toate mijloacele (școală, ucenicie, citire, memorarea Cuvântului, meditare la Cuvânt, reflexie, introspecție, implicare în misiune și în ajutorarea celor destituiți etc.): Prov. 2:1-6: *„Fiule, dacă vei primi cuvintele mele, dacă vei păstra cu tine învățăturile mele, dacă vei lua aminte la înțelepciune și dacă-ți vei pleca inima la pricepere, dacă vei cere înțelepciune și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu. Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere.”* (vezi și Iacov 1:5-8)
6. Înțelepciunea este dăruită de sus, dar implică și multă muncă din partea celor ce o doresc cu adevărat, mai ales pentru a învăța cum se aplică practic în viața noastră (devenind astfel „pricepere”): Ecl.1:13: *„Mi-am pus inima să cercetez și să adâncesc cu înțelepciune tot ce se întâmplă sub ceruri: iată o îndeletnicire plină de trudă, la care supune Dumnezeu pe fiii oamenilor.”*
7. Duhul Domnului este garanția finală a unei vieți de înțelepciune: Is.11:2: *„Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.”*
8. Sfințirea aduce înțelepciune pentru o viață exemplară și fără cusur: Dan. 1:8,17,20: *„Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce. ... Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele. ... În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.”*
9. Primim o înțelepciune specială în prigoniri, ca să fim o mărturie de neclintit prin viața noastră: Luca 21:13-15: *„Aceste lucruri vi se vor întâmpla ca să fiți mărturie. Țineți bine minte, să nu vă gândiți mai dinainte ce veți răspunde, căci vă voi da o gură și o înțelepciune căreia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotriva toți potrivnicii voștri.”*
10. Cine se silește să rămână în Hristos prin credință și în cine rămân cuvintele Lui va trăi prin înțelepciunea Mântuitorului: 1 Cor.1:30: *„Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare...”*
11. Înțelepciunea adevărată nu e tot una cu înțelepciunea firească, ci cea dintâi se bazează pe și propagă în mod activ harul divin: 2 Cor.1:12: *„Lauda noastră este mărturia pe care ne-o dă cugetul nostru că ne-am purtat în lume, și mai ales față*

de voi, cu o sfințenie și curăție de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu pe o înțelepciune lumească, ci pe harul lui Dumnezeu.” (vezi și Iacov 3:13-18)

12. Dacă am primit într-adevăr înțelepciune de sus prin har, ne vom ruga pentru ca și alții din jurul nostru să primească acest dar minunat: Efes. 1:17: „Și mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea Lui...” (vezi și Col.1:9)

CONCLUZII

- ❖ Scriptura poruncește și sfătuiește pe toți credincioșii legat de cum să trăim o viață de mărturie roditoare în cultura prezentă. Aceste precepte tratează în special cu aspecte legate de MĂRTURIA, ÎNVĂȚĂTURA, SLUJIREA și viața noastră de RUGĂCIUNE, pentru a putea fi echipați și împuterniciți ca adevărați ambasadori ai Regelui divin în societatea înconjurătoare.
- ❖ Aceste patru aspecte de interes reprezintă și categoriile ce contribuie la rodirea noastră în mod practic, pentru Domnul, în lume.
- ❖ Am văzut că există o legătură organică între studiul manualului precedent, în care am învățat cum să ne rugăm, și cel prezent, în care învățăm cum să trăim, și legătura este rugăciunea concretă și eficientă.

Domnul să ne ajute în a deveni cu adevărat ambasadorii Lui pentru lumea pierdută. Amin!

[Laurentiu Murg](#)

REPUTAȚIA ÎN SOCIETATE: CUM EȘTI PERCEPUT

Texte: *Galateni 2: 1-10, Filipeni 2: 6-11, Fapte 16: 1-5, Eclesiastul 7:1*

Cuvântul de Aur: *Prov. 22:1 „Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare, și a fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul.”*

INTRODUCERE

Reputația este părerea publică, favorabilă sau defavorabilă, despre o anumită persoană, felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Majoritatea covârșitoare a oamenilor aspiră la un nume bun și la aprecierea celor din jur. Reputația în societate este o temă pe care Biblia o definește ca o mare valoare și în același timp încurajează pe toți cititorii să ajungă în posesia ei. Traducerea românească a Bibliei folosește expresiile, „un nume bun,” sau „cu vază,” (referitor la oameni)

OBIECTIVE

- Să înțelegem că dobândirea unui nume bun, este o poruncă divină
- Să înțelegem că o reputație autentică se poate menține printr-o viață de sfințenie
- Să înțelegem că în viață pot apărea momente când trebuie să renunțăm la reputație deoarece suntem urmași ai Domnului Isus

SCHIȚA

- I. Dobândirea reputației*
- II. Păstrarea reputației*
- III. Pierderea reputației (sau renunțarea la reputație)*

ANALIZA

I. Dobândirea reputației

Un nume bun se clădește în timp, este de fapt un proces în care cei mai mulți oameni sunt ajutați (de profesori, consilieri etc), iar alții mai puțini la număr, reușesc să își facă un renume prin eforturile proprii, (oamenii de știință, cercetătorii, cei care fac anumite descoperiri). Amândouă categoriile au la bază același principiu, gândesc, folosesc capacitatea de a raționa.

a. Dobândirea unui nume bun originează în intelect

Dobândirea unui nume bun începe prin inițiativa de a gândi, de a procesa o informație, de a exersa capacitatea rațională cu care este dotat orice om. În limba greacă, cuvântul folosit este DOKEO, care îl regăsim cu mai multe înțelesuri. Domnul Isus îl folosește în interacțiune cu ascultătorii Săi, când le verifică capacitatea de a

judeca, prin întrebarea „ce credeți voi”, cu sensul „cum gândiți voi, cum raționați, cum judecați voi?” Matei 18:12, 22:42, Luca 13:2, 13:4.

Nicolae Steinhardt are un citat celebru în cartea sa, „Jurnalul Fericirii”: „*Nicăieri și niciodată nu ne-a cerut Hristos să fim proști. Ne cheamă să fim buni, blânzi, cinstiți, smeriți cu inima, dar nu tâmpiți. Creștinismul este confundat cu o cucernicie tâmpă și lașă. Dumnezeu iubeste nevinovăția, nu imbecilitatea. Dumnezeu, printre altele, ne poruncește să fim inteligenți.*”

b. Un nume bun se evidențiază prin formarea unei opinii corecte și exprimarea ei în mod inteligent

Privind la exemplele anterioare, Domnul Isus, după ce expune scenariul asupra căruia ascultătorul trebuia să-și exercite capacitatea rațională, așteaptă ca acesta să-și formeze o opinie și să o exprime, pentru ca apoi, în funcție de răspunsul dat, publicul să-și poată face o părere favorabilă sau defavorabilă despre persoana sau grupul respectiv.

II. Păstrarea reputației

Oamenii care au dobândit o bună reputație sunt numiți oameni de caracter. Prin caracter înțelegem totalitatea calităților morale ale unui individ, care se manifestă în modul de comportare, în ideile și în acțiunile acestuia. Omul de caracter duce o viață de:

a. Integritate

Oamenii integri se comportă la fel atât în viața privată cât și în cea publică, nu au agende ascunse, vieți duble sau practici necinstite. Aici putem da exemple de la politicieni, (foarte puțini la număr), și alți oameni, de la liderii marilor companii, până la omul de rând, care este cunoscut de un număr limitat de oameni, dar este un om integru.

b. Sfințenie

Vorbind despre reputația în societate, am discutat despre oameni în general, însă atunci când vine vorba de cei credincioși, reputația lor reflectă și o dimensiune spirituală. Biblia cere tuturor credincioșilor să tindă spre sfințenie (Matei 5:48). Aceasta în contextul în care se vorbește că cel credincios trebuie să fie sare și lumină pentru cei din jurul lui. O altă categorie este cea a prezbiterilor, cărora li se cere să fie oameni integri, să ducă o viață de sfințenie și să aibă o bună reputație (1 Tim.3:2-7).

c. Pierderea reputației (renunțarea la reputație)

Reputația este în sine o comoară, și asemeni lucrurilor valoroase, reputația se poate devaloriza sau chiar pierde. Atât Scriptura cât și viața de zi cu zi ne pun în față exemple de oameni care și-au pierdut sau au renunțat la reputația lor. „*O reputație odată distrusă poate fi reabilitată, însă lumea va vedea mereu locul unde a fost fisura*” (George Washington). „*Durează 20 de ani pentru a-ți construi o reputație și cinci*

minute pentru a o distruge. Dacă te gândești la asta, vei face lucrurile diferit” (Warren Buffett).

- ❖ Un nume bun se poate pierde atunci când în viața cuiva intervin greșeli repetate și nereparate, sau o reorientare spre lucruri mai puțin valoroase.
 - Dima, un membru activ în echipa de misiune a apostolului Pavel, când a văzut că Pavel a fost arestat și a realizat pericolul care-i pândește pe cei ce vestesc Evanghelia, decide să se întoarcă acasă la vechea lui ocupație (2 Tim.4:10).
 - Aici mai pot fi menționate nume ale personalităților publice care datorită unor greșeli au căzut în dizgrația publicului. În plan politic, președintele George W Bush, care la vremea mandatului său a avut o bună reputație în rândul electoratului conservator, în ultimii patru ani și- a pierdut prestigiul datorită luării unei poziții prin care și- a dezamăgit simpatizanții. În lumea evanghelică, deziluzia anului 2020 a fost Ravi Zacharias, căci după moartea lui s- a aflat că a dus o viață dublă, pozând frumos în public, dar având un comportament scandalos, păcătos în viața privată, etc.
- ❖ Renunțarea. Există momente, mai ales în viața de credință când trebuie să renunțăm la reputația noastră în favoarea lui Dumnezeu și a credinței în Domnul Isus.
 - În perioada comunistă am avut multe exemple de acest gen în România. Credincioși care aveau o bună reputație, atunci când regimul i- a supus la presiuni de a lua anumite decizii contrare Scripturii, au ales să respecte cerințele acesteia și să accepte mai degrabă tortura sau închisoarea. Exemple sunt multe, printre altele Richard Wurmbrand, care a petrecut 14 ani în închisoare; Nicolae Steinhardt, închis pentru că nu a vrut să fie martor al acuzării împotriva unui grup de scriitori, catalogați de autoritățile vremii ca „lotul intelectualilor mistico-legionari”; Traian Dorz, poet creștin, jurnalist și misionar hiper-activ al mișcării Oastea Domnului, etc.
 - Exemplul recent al pastorilor canadieni care au fost arestați deoarece au ales să sfideze ordinele ne-scripturale ale guvernului Canadian în privința întrunirilor religioase (Arthur Pawlowski, James Coates). În ochii celor necredincioși, reputația lor este pătată, deoarece nu s- au supus legilor țării, însă acești pastori au ales să asculte mai mult de Dumnezeu decât de oameni (Fapte 5:29).
 - Un alt exemplu de renunțare la reputație este cel al Domnul Isus, Filipeni 2:7. El a renunțat la reputația Sa, pentru a deveni om de

rând. A consimțit să fie fără distincție, fără pretenții în mijlocul oamenilor, și în acest proces a fost deposedat de onoare, nesocotit și disprețuit.

CONCLUZII

- ❖ Oamenii cu reputație bună sunt cei care trăiesc cu integritate și viața lor privată se potrivește cu cea publică. Nu au agende ascunse, ci trăiesc în mod autentic, își țin cuvântul, îi tratează pe ceilalți cu respect și își acceptă responsabilitățile.
- ❖ Pentru cei credincioși, dobândirea unui nume bun și păstrarea lui este o modalitate de a-L onora pe Dumnezeu.
- ❖ Un nume bun te obligă să trăiești la un anumit standard, îți dă stabilitate în viață și te ajută să-ți aranjezi prioritățile, (cu cei din jur, a fi iubit Prov.2:1) relația în detrimentul posesiunilor.

[Cristi Bradu](#)

IMPORTANȚA ALEGERII

Text: *Coloseni 3:17; Proverbe 12:15*

Cuvântul de aur: *Proverbe 22:29* „Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.”

INTRODUCERE

Modalitatea practică în care ne desfășurăm activitatea de-a lungul vieții adulte (cariera) este atât de importantă încât, de când începem să vorbim, una din întrebările cu care suntem confrunțați mereu este „*Ce vrei să te faci când vei fi mare?*” Din punct de vedere omenesc, al vieții „sub soare”, este de dorit ca orice persoană să ajungă să se poată susține pe sine și să contribuie la bunăstarea celor din familie și din societate. Pe de altă parte, din punct de vedere creștinesc și biblic, omul este chemat și înzestrat de Dumnezeu nu numai să facă ceea ce este capabil să facă, ci și să exceleze în ceea ce face, ca Dumnezeu să poată folosi munca omului ca să se glorifice pe Sine și să folosească această muncă pentru scopurile Împărăției Sale.

OBIECTIVE

- Să înțelegem ce factori determină alegerea carierei;
- Să distingem între factorii greșiți și cei corecți ce trebuie să determine alegerea carierei;
- Să descoperim planul lui Dumnezeu cu privire la locul și scopul carierei și felul în care putem împlini voia Lui și în acest domeniu.

SCHIȚA

- I. Factorii ce intră în calcul la alegerea carierei*
- II. Cine sau ce determină alegerea carierei*
- III. Determinismul implicat în alegerea carierei*
- IV. Considerente adiționale ce pot influența alegerea carierei*
- V. Planul lui Dumnezeu cu privire la cariera omului*

ANALIZA

- I. Factorii ce intră în calcul la alegerea carierei

a. Factori greșiți:

- i.* Cât de lucrativă este o carieră?
- ii.* Ce prestigiu social incumbă?
- iii.* Ce anume este la modă sau în vogă?

b. Factori la care un credincios trebuie să ia seama:

- i.* Dotările naturale pe care Dumnezeu i le-a oferit
- ii.* Felul în care poate sluji în mod real societatea în care trăiește, prin cariera aleasă
- iii.* Felul în care cariera aleasă permite lui Dumnezeu să se folosească de el

II. Cine sau ce determină alegerea carierei

Primul răspuns, deși simplist, este acesta: Fiecare individ își alege singur cariera pe care o dorește. În mod subiectiv, fiecare își exercită dorința și acționează în alegerea unei cariere. În realitate, lucrurile nu sunt așa de simple, cum s-ar părea la prima vedere! E interesant de observat că uneori nici măcar individul care face o alegere nu este conștient de factorii care determină acea decizie.

III. Determinismul implicat în alegerea carierei

Studii efectuate pe gemeni identici, care au fost despărțiți la naștere și nu s-au cunoscut unul pe altul, prezintă un element de surpriză, și anume: cei doi ajung să aleagă aceeași carieră, deși sunt crescuți în familii diferite, deși trăiesc în medii diferite etc. Lucrul acesta i-a determinat pe unii să creadă că există un determinism ce împinge pe oameni spre o anumită carieră. Nu este pur și simplu alegerea individului ce determină cariera, ci este alegerea făcută de factori obiectivi legați de genetică, ce domină individul.

IV. Considerente adiționale ce pot influența alegerea carierei

Deși genetica poate juca un rol important în alegerea unei cariere, există însă mulți alți factori ce pot influența această alegere:

- a. Educația primită:** În școală, orice copil poate verifica ce aptitudini are pentru o viitoare carieră.
- b. Tradiția din familie:** Unii băieți urmează pe tatăl lor, iar unele fete pe mama lor și aleg să rămână în cariera pe care părinții au ales-o pentru ei înșiși.
- c. Influența unui profesor sau profesoare, sau influența unei personalități puternice.** Nu puțini indivizi au fost influențați în alegerea carierei de profesorii ce i-au avut în cursul școlii.

V. Există o voie a lui Dumnezeu cu privire la carieră?

Dumnezeu are un plan pentru viețile noastre și acest plan nu se rezumă doar la mântuire. Nu se rezumă doar la asigurarea că toate lucrurile lucrează spre binele

nostru... Acest plan este unul ce cuprinde totalitatea vieții noastre, inclusiv cariera ce o alegem în viață.

- a. El a pus în noi înzestrări naturale ce sunt necesare pentru o anumită carieră.*
- b. El dorește să ne consultăm cu El pentru a primi lumină în privința alegerii carierii.*
- c. El dorește să se folosească de noi și de cariera noastră pentru glorificarea Sa.*

ÎNTREBĂRI:

1. Cum putem fi siguri că alegerea carierei este în consonanță cu:
 - a. Abilitățile naturale date de Dumnezeu?
 - b. Voia lui Dumnezeu?
2. Ce putem face practic pentru a folosi cariera și locul de muncă pentru a glorifica pe Domnul Isus și a promova interesele Împărăției lui Dumnezeu?

CONCLUZII

- Am văzut că există factori buni și factori greșiți ce determină alegerea carierei; să fim atenți în a-i lua în calcul numai pe cei buni, biblici.
- Am învățat să distingem între factorii greșiți și cei corecți ce trebuie să determine alegerea carierei și am înțeles necesitatea antrenării în disciplina discernământului și a înfrânării dorințelor personale în favoarea impulsurilor duhovnicești, inclusiv în alegerea carierei.
- Am învățat cum să căutăm călăuzirea divină și descoperirea de sus a planului lui Dumnezeu cu privire la locul și scopul carierei și felul în care putem împlini voia Lui și în acest domeniu.

[Viorel Filip](#)

IMPORTANȚA PREGĂTIRII PROFESIONALE

Texte: *Proverbe 19:2, 25:5-6, 10:17 și Romani 12: 1*

Cuvântul de aur: *Proverbe 19: 2* „Lipsa de știință este o pagubă pentru cineva și cine aleargă neghiobește înainte o nimerește rău.”

INTRODUCERE

Problema pregătirii pentru viața profesională este interesantă și delicată. Scriptura nu abordează această problemă în mod direct. Cu toate acestea, putem identifica însă traiectoria către care ne îndreaptă Scriptura. Lecția de față va analiza mai întâi principiile din Proverbe care se pot aplica formării profesionale. În al doilea rând, va privi problema ca pe un studiu de caz, deoarece Scriptura abordează acest lucru mai direct decât vocațiile „seculare”. În cele din urmă, principiile din studiul de caz al slujitorului la altar vor fi presupuse a fi aplicabile vocațiilor așa-zis „laice”.

OBIECTIVE

- Să înțelegem importanța practică a pregătirii pentru viața profesională
- Să înțelegem planul Domnului cu privire la desăvârșirea noastră profesională
- Să înțelegem avantajele spirituale și materiale conferite de o bună pregătire și de un bun profesor/mentor pentru profesia aleasă

SCHIȚA

- I. *PRINCIPII BIBLICE*
- II. *EXEMPLUL SLUJITORULUI CU CUVÂNTUL*

ANALIZA

- I. **PRINCIPII BIBLICE**
 - a. **Proverbele 19:2** „Lipsa de știință este o pagubă pentru cineva și cine aleargă neghiobește înainte o nimerește rău.”
 - **Adevăr:** Sensul acestui proverb este evident. Dorința cuiva de a realiza sau de a produce este insuficientă în sine. Dorința de muncă trebuie asociată cu o cunoaștere a muncii în sine, care produce competență. Creștinii nu sunt mulțumiți cu mediocritatea, ci ei caută mereu să îndeplinească zelul cu cunoștințele. Ambele sunt necesare. Zelul fără cunoștințe duce la dezastru. Cunoașterea fără zel duce la indolență.
 - **Minciuna expusă:** Spusa „Nu trebuie să mă pregătesc dacă sunt zelos cu privire la ceva” este un neadevăr periculos. În realitate, timpul alocat unei bune pregătiri nu mă încetinește de la nimic important, cel mult de la împlinirea unor poftes nesăbuite.

b. **Proverbele 24:5-6** „Un om înțelept este plin de putere și cel priceput își oțelește vloga. Căci prin măsuri chibzuite câștigi bătălia, și prin marele număr al sfetnicilor ai biruința.”

➤ **Principiul Adevărului:** Succesul și competența vin prin îndrumare și sfaturi. Oamenii sunt limitați în experiența și perspectivele lor și de aceea au nevoie de ajutorul și îndrumarea altora cu experiență pentru a-și descoperi, înțelege și compensa unghiurile moarte din viziunea lor periferică. Urmărirea consecventă a pregătirii și antrenării pentru vocație implică învățarea meseriei din experiența altora, care deja au devenit experți în acel domeniu. Pregătirea profesională este similară cu cea a unui războinic care învață de la consilierii pricepuți pentru a deveni complet în arta războiului.

➤ **Minciuna expusă:** Spusa „Nu trebuie să mă pregătesc, deoarece sunt în general competent și autosuficient, nu am nevoie de contribuția altor persoane” este un neadevăr periculos. În realitate, pot evita mari dezastre profitând de experiența acumulată a altora mai „înziliți” decât mine.

c. **Proverbe 10:17** „Cine își aduce aminte de certare apucă pe calea vieții, dar cel ce uită mustrarea apucă pe căi greșite.”

➤ **Principiul adevărului:** De bază pentru „calea spre viață” este smerenia. Umilința face ca cineva să nu-și supraestimeze propria capacitatea de a livra conform așteptărilor. Omul smerit este deschis să învețe. Acest proverb ne învață că cei care înfloresc în viață sunt cei care țin seama de învățătură. Alternativa este aceea de a respinge mustrările cu consecința că îi induc pe alții și pe ei înșiși în rătăcire. O mare parte din viața vocațională are de-a face cu furnizarea unui serviciu pentru alții. Dragostea noastră de aproapele ar trebui să ne împingă să ne asigurăm că îndeplinim în mod adecvat și eficient serviciile pe care le-am promis că le vom face. Urmărirea pregătirii profesionale evidențiază o inimă care ține seama de instrucțiuni.

➤ **Minciună expusă:** Spusa „Nu trebuie să mă pregătesc pentru că sunt, în general, suficient de inteligent. Inteligența mea ar trebui să fie suficientă pentru slujbă” este un neadevăr periculos. În realitate, există o mare diferență între inteligență și pricepere și în cazul profesional, angajatorii și, mai ales, clienții, nu sunt interesați atât de mult de inteligență, cât de pricepere.

d. **Romani 12:1** „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.”

➤ **Principiile adevărului:**

- Creștinul, în care locuiește Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, devine noul templu al lui Dumnezeu. Nu trebuie să mergem niciunde la vreun loc special, vreun templu construit de oameni, etc. pentru a ne găsi în prezența Divinității. Prezența sacră a lui Hristos este cu noi întotdeauna prin prezența Duhului Sfânt. Aceasta înseamnă că tot ceea ce facem este făcut în prezența Divinului și oferit ca o jertfă vie lui Dumnezeu.
 - În Vechiul Testament, închinătorii se apropiau de spațiul sacru, Templul, pentru a oferi sacrificii prin intermediul medierii preotului. Sarcina preotului era să urmeze protocolul de închinare până la virgulă și conform celor prescrise în Lege. Gândiți-vă la ce s-a întâmplat cu Nadab și Abihu când nu au respectat tot ceea ce era scris în Lege.
 - Există un sens în care niciuna dintre lucrările noastre, indiferent dacă sunt pentru biserică, misiune, sau în afara bisericii, nu este „laică”, așa cum lumea înțelege acest cuvânt, și asta deoarece Duhul lui Dumnezeu locuiește în noi și, ca urmare a faptului că suntem mereu în prezența sacralului așa cum au fost preoții din Vechiul Testament, tot ceea ce facem este oferit lui Dumnezeu ca sacrificiu sfânt. De la primele Rusalii încoace și datorită faptului că Sfântul Duh locuiește în noi, diviziunea sacru-secular pe care lumea o impune adeseori, este înșelătoare și teologic neîntemeiată. Prin urmare, ar trebui să fim la fel de minuțios în a-mi face bine munca „laică”, ca și pe cea „religioasă”, tot așa cum Nadab și Abihu ar fi trebuit să-și îndeplinească sarcinile lor de preoți în prezența sacralului cu cea mai mare atenție.
- **Minciuna expusă:** Spusa „Nu trebuie să urmăresc pregătirea pentru că lucrez la o slujbă „laică” și nu este la fel de importantă ca lucrul în biserică; munca mea este oferită doar ca un act de închinare către Dumnezeu dacă este legată de biserică, dar nu dacă este o vocație „laică”. Lui Dumnezeu nu îi pasă atât de mult de lucruri precum parchetul și zidăria etc.” este un neadevăr periculos.

II. EXEMPLUL SLUJITORULUI CU CUVÂNTUL

Întrebare inițială: *Trebuie oare ca orice slujitor creștin să urmeze o pregătire teologică formală?*

- a. **Nu, slujitorii din lucrarea creștină nu trebuie în mod automat să urmeze o pregătire teologică formală.**

- a. **Faptele Apostolilor 4:13** „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând, și au priceput că fuseseră cu Isus.” În comparație cu rabinii evrei, apostolii erau în mod semnificativ „needucați”. De aceea, înțelegem din exemplul lor că nu este neapărat nevoie să urmăm cursurile unei școli pentru a ne pregăti în vederea lucrării de slujire, dacă apostolii, simpli și fără educație, au făcut lucrarea Domnului fără pregătire rabinică (totuși, să nu uităm că au avut o pregătire solidă prin faptul că au fost în prezența Domnului pentru trei ani sau mai mult).
- b. **Romani 12: 6-7** Rom.12:6-7: „Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat, cine are darul prorociei să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții să se țină de învățătura.”
- i. Competența ministerială nu vine din inteligența și efortul personal, ci din Duhul Sfânt. Puterea Duhului Sfânt contează în slujire, nu atât educația personală.
 - ii. Citatul din Romani spune că slujim proporțional cu credința pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

Întrebare ulterioară: Dacă slujim prin credința a cărei sursă este Dumnezeu, mai este important să urmărim pregătirea formală în vederea slujirii?

- b. **Da, este recomandabil ca slujitorii cu Cuvântul să urmărească și o pregătirea formală.**
- a. **Fapte 4:13** „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând, și au priceput că fuseseră cu Isus.” Este adevărat că apostolii nu erau la fel de educați ca și rabinii, și, prin comparație, Apostolii păreau să fie „needucați”. Cu toate acestea, să fim atenți la felul în care se încheie versetul citat: „Și au priceput că fuseseră cu Isus”. Ce făcuseră ei cu Isus timp de trei ani? El îi pregătea pentru lucrarea de slujire (Matei 10:5; 11:1, Luca 11:1).
- b. **Romani 12: 6-7** „Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat, cine are darul prorociei să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba lui. Cine învață pe alții să se țină de învățătura.”
- i. Este adevărat că în principal competența noastră în slujire vine de la Duhul Sfânt. Totuși, acest lucru nu elimină

responsabilitatea noastră umană de a ne perfecționa darurile pentru a ne maximiza utilitatea.

- ii.* 1 Timotei 4:14-15, „Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor. Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți.”
- iii.* În mod clar, talentul lui Timotei pentru slujire este în întregime atribuit harului lui Dumnezeu. Cu toate acestea, Timotei a fost responsabil pentru creșterea talentului său, exercitându-și și practicându-și darurile.

c. Da, pentru a deveni un exemplu pozitiv și un model demn de urmat.

- a. Fapte 18: 24, 26* „La Efes, a venit un iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și era tare în Scripturi. ...A început a vorbi cu îndrăzneală în sinagogă. Aquila și Priscila, când l-au auzit, l-au luat la ei și i-au arătat mai cu de-amănuntul Calea lui Dumnezeu.”
- b.* Apolo este în mod clar un om înzestrat. Versetul 25 spune că a fost un om înflăcărat în duh. Avea un talent și zel ieșite din comun, dar îi lipseau cunoștințele. Când Priscila și Aquila au venit să-i ofere instrucțiuni, el a fost suficient de smerit pentru a învăța de la ei.
- c.* Inima slujitorului trebuie să fie întotdeauna umilă. Umiliința face pe slujitor doritor să caute să crească și îl împinge pe să caute instrucțiunile și sfaturile pe care alții le pot oferi. Umiliința îl face pe om să aibă grijă de efectul pe care slujirea sa o are asupra altora.

CONCLUZIE

Deși Scriptura nu abordează în mod explicit această problemă, principiile stabilite de Scriptură pentru noi ar trebui să ne determine să căutăm pregătirea pentru vocația noastră, dacă este posibil. Evident, dacă nu avem mijloacele financiare sau timpul necesar pentru a căuta pregătirea formală, atunci aceasta poate să nu fie o opțiune reală pentru noi. Cu toate acestea, există atât de multe modalități de a căuta pregătire pentru a asigura competența vocațională. Adevărul este că majoritatea dintre noi, în virtutea trăirii în America, avem timp și bani. Există o mulțime de resurse în lume prin care ne putem autoeduca. Cărțile abundă și cursurile gratuite pot fi găsite online. Vedem vocația noastră ca o ofrandă de închinare către Domnul? O luăm în serios? Avem într-adevăr motive întemeiate să nu căutăm pregătirea vocațională atunci când Scriptura o încurajează?

[Marius Scurtu](#)

IMPORTANȚA PRACTICĂRII ȘI CONSOLIDĂRII

Texte de studiat: *Proverbe 22:29, Eclesiastul 9:10. Proverbe 20:5; 20:18; 24:27; Eclesiastul 5:10*

Cuvântul de aur: *Proverbe 22:29* „Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.”

INTRODUCERE

În rugăciunea „Tatăl nostru” suntem învățați să aducem cererile noastre pentru nevoile zilnice la cunoștința lui Dumnezeu. Pâinea de care avem nevoie pentru susținerea vieții, este promisă de Cuvântul lui Dumnezeu pentru cel credincios. În Psalmul 127:2 „...preaiubiților Lui El le dă pâinea ca în somn”. Suntem încurajați de Scriptură să nu ne îngrijorăm de hrana zilnică, dar în același timp avem datoria ca și credincioși să dăm dovadă de oameni regenerați de Cuvântul lui Dumnezeu. Se așteaptă de la noi deplină încredere în bunătatea și promisiunile lui Dumnezeu, dar în același timp trebuie să dovedim caracterul nostru înnoit de puterea Evangheliei prin activitățile noastre zilnice. Aceste activități, în mare parte au de a face cu profesia pe care o avem și cu felul în care ne câștigăm pâinea. Lecția de astăzi își propune să aducă în discuție unul din aspectele activității zilnice de a ne câștiga pâinea, și anume nevoia de a practica și de a consolida activitățile noastre referitor la vocația, sau la cariera pe care o avem.

OBIECTIVE

- Să ne analizăm dacă felul în care ne câștigăm existența prin munca noastră zilnică, este compatibil cu Cuvântul lui Dumnezeu
- Să examinăm dacă atitudinea noastră pentru muncă este ceea ce Scriptura așteaptă de la oamenii credincioși
- Să facem ajustările necesare, consolidând atitudinea și eforturile noastre în muncă, așa încât să dăm dovadă de ascultare de Cuvânt

SCHIȚA

- I. Munca/vocația – activitate destinată omului „prin design”*
- II. Munca – activitate continuă în viața omului*
- III. Munca/vocația – instrument în slujirea lui Dumnezeu*

ANALIZA

Ce înseamnă a practica?

1. A exercita o meserie, o profesie; a se ocupa cu..., a profesia.
2. A pune în aplicare; a folosi, a utiliza, a întrebuința. *Practică virtutea.* ◇ Refl. pas. *Se practică un anumit procedeu.*
3. A respecta cu strictețe ceremoniile, cerințele unui cult.

Ce înseamnă a consolida?

1. Tranz. și refl. A (se) face sau a deveni tare, solid, durabil; a (se) întări, a se închea.
2. Tranz. A mări (prin diferite operații, lucrări etc.); a (se) întări. —◇ *A consolida datoria publică* = a converti o datorie publică pe termen scurt într-o datorie pe termen lung.

I. Munca/vocația activitate destinată omului prin design

Munca, una din activitățile omului

Când Dumnezeu a hotărât să-l creeze pe om, după cele ce înțelegem din Geneza 1:26, este relativ ușor de concluzionat că munca a fost una dintre activitățile pregătite pentru el. Dumnezeu comunică în versetul amintit că planul/designul după care omul a fost creat, a fost după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar pe lângă asta, chiar înainte de creație, unul dintre scopurile destinate omului a fost de a stăpâni peste creația lui Dumnezeu. Această stăpânire s-a manifestat în mai multe forme. Una a fost activitatea pe care Adam a primit-o de la Dumnezeu de a avea grijă de grădina. O altă activitatea a fost aceea de a-și exercita dominația asupra creației, numind animalele și având grijă de ele..

Prin căderea în păcat a primei familii activitatea omului a fost afectată. În urma neascultării omului de cerințele lui Dumnezeu omul a fost alungat din grădina Eden. Pe când omul locuia în Eden, Cuvântul ne precizează că omul mânca din fructele grădinii și se pare că munca nu era o activitate dificilă în „câștigarea hranei zilnice”, așa cum a ajuns după cădere.

Munca a ajuns o activitate dificilă

După ce omul a fost scos afară din Eden activitatea omului de a lucra grădina a ajuns să fie una obligatorie și dificilă: Geneza 3:17 „*cu multă trudă să îți scoți hrana din el*”. Nevoia de a câștiga pâinea de fiecare zi a ajuns dureroasă, cu multă suferință. La această transformare a felului cum omul a ajuns să lucreze pentru mâncarea de zi cu zi, s-a adăugat și blestemul pământului. Ca atare munca de a lucra pământul a devenit activitatea principală a omului căzut. Vedem în viața primei familii cum munca a început să fie diversificată. Cain era agricultor și Abel se ocupa de creșterea animalelor. Urmașii lui Cain au dezvoltat prelucrarea metalelor, care a dus probabil la o formă începătoare de „industrializare” a muncii în agricultură și probabil la

construcția de arme. De asemenea instrumentele muzicale au fost create și civilizația urbană a apărut și a început să se dezvolte. Activitatea principală a omului a început un proces de transformare de la munca agricolă a câmpului la civilizația urbană cu activitățile ei.

II. Munca – activitate continuă în viața omului

Dumnezeu a înzestrat pe om cu abilități fizice, daruri și talente

Încă din primele capitole ale Bibliei, se scoate în evidență faptul că oamenii s-au despărțit în două grupuri distincte: cei ce „*au început să cheme Numele Domnului*” și cei ce s-au depărtat tot mai mult de Dumnezeu. De-a lungul istoriei omenirii, Dumnezeu S-a implicat în viața oamenilor nu numai la nivel spiritual sau moral, ci și la nivelul activității de câștigare a pâinii, în ceea ce privește munca. Așa se face că încă din prima carte a Bibliei vedem cum Dumnezeu intervine în viața patriarhilor și în munca lor. În numeroase circumstanțe, acțiunea descrisă în Biblie se petrece în timp ce oamenii erau la lucrul lor. De asemenea, pe timpul când Dumnezeu a cerut lui Moise să construiască Cortul Întâlnirii, a înzestrat un număr de oameni cu abilități deosebite de a executa lucrările necesare pentru acel proiect. Bețaleel și Oholioab, împreună cu mulți alții, au fost înzestrați de Dumnezeu cu abilități extraordinare pentru munca pe care trebuiau să o facă (Exod 31:1-6).

Calitatea și caracterul (etica) sunt baza necesară pentru muncă

Dumnezeu ne-a înzestrat cu abilități ca să putem face munca destinată fiecăruia dintre noi, dar în același timp suntem responsabili și de credincioșia pe care o arătam prin muncă. Chiar dacă rezultatele muncii noastre de multe ori nu depind în întregime de noi și chiar dacă eforturile nu garantează rezultatul, munca noastră va fi răsplătită de Dumnezeu. Vedem în Scriptură exemple de credincioși care și-au dovedit credincioșia față de Dumnezeu prin caracterul lor exercitat prin muncă. Iosif și Daniel sânt cei mai proeminenți. Probabil aceasta se datorează și faptului că datorită atitudinii lor față de lucrul încredințat au ajuns din robi în prim miniștri în Egipt și respectiv în Babilon.

III. Munca/vocația – instrument de a sluji pe Dumnezeu.

Munca e un dar de la Dumnezeu

Când ajungem la concluzia că munca este într-adevăr un dar din partea Domnului, ajungem să fim mulțumiți, satisfăcuți și împliniți prin ceea ce facem. Pe de altă parte, dacă munca noastră este un răspuns la invidia, competiția și rezultatele pe

care alții le au în munca lor, asta va contribui la nemulțumire, insatisfacție și o viață neîmplinită.

Munca noastră este o oportunitate de a-L sluji pe Dumnezeu

Dacă slujim pe Dumnezeu prin munca noastră, atunci ea trebuie să fie îndreptată înspre a servi sau a ajuta pe alții. Fie că oferim serviciile noastre, sau că vindem produsele noastre, atitudinea noastră față de muncă și față de cel care beneficiază de ea trebuie să fie superioară celor necredincioși; asta fiind motivat printre altele și de posibilitatea ca acea persoană să primească Cuvântul și mărturia noastră în ziua cercetării.

Consolidarea muncii noastre este o datorie pe care o avem

Atunci când înțelegem că munca pe care o facem a fost pregătită de Dumnezeu, atunci când suntem conștienți că El are așteptări de la noi și în acest domeniu, atitudinea noastră față de muncă se va schimba. Ca urmare a acestei nevoi, noi toți trebuie să intrăm în acest proces de a deveni eficienți în activitatea noastră. Uneori acest efort s-ar putea să fie lung și anevoios. Poate să implice timp îndelungat de repetiție, smerenie, ca să admitem că avem nevoie de îmbunătățire sau poate chiar mai multă educație în domeniul respectiv. Dacă dorința noastră este să lucrăm pentru Domnul, atunci acești pași pe care trebuie să îi facem devin o binecuvântare și nu neapărat o nevoie pe care trebuie să o facem vrând nevrând, fără credință și fără bucurie.

Practicarea și consolidarea muncii trebuie făcute într-un ritm sau program care include repausul

Ca să putem continua acest proces continuu de activitate, Dumnezeu a introdus conceptul de odihnă. Ca atare munca și odihna împreună participă la starea de activitate completă. De asemenea, perioada de odihnă este intenționată în a crea oportunități de a ne întări relația cu Domnul. Ca atare, munca fără odihnă va produce faliment la un moment dat. Suntem datori (1) să aducem închinare lui Dumnezeu, (2) să mulțumim pentru abilitățile primite de la El, (3) să ne arătăm recunoștința și prin dărnicia noastră și (4) să ne reînnoim devotamentul de a-L sluji pe El în toate aspectele vieții noastre.

CONCLUZII

Ca unii care am ajuns să cunoaștem cerințele Cuvântului lui Dumnezeu pentru cei credincioși, trebuie să ne analizăm cariera, munca și procedurile noastre în activitatea de „câștigare a existenței”. Mesajul Evangheliei nu trebuie să fie zădărnicit nicidecum prin faptul că noi, cei credincioși, avem o carieră nepotrivită sau practici care nu sunt compatibile cu credința, ci acestea trebuie să fie în concordanță

cu ceea ce Biblia ne învață. Lucrarea cu hărnicie, calitatea muncii, atitudinea de dependență de Dumnezeu, mărturia că ne-am pus speranța în promisiunile lui Dumnezeu, trebuie să ne însuflețească dar în același timp trebuie să fie vizibile.

Toți suntem datori, ca, acolo unde Dumnezeu ne-a așezat, să dovedim credincioșie și să excelăm. Ca unii care am înțeles că Dumnezeu a pregătit lucrul pentru om, noi cei credincioși, mai mult ca ceilalți oameni, trebuie să fim într-un continuu proces de ajustare în a fi mai eficienți în munca noastră. Ca atare, consolidarea muncii noastre nu este opțională, ci este o datorie pe care o avem. Atunci când ne punem la inimă să îl slujim pe Dumnezeu cu tot ce avem, vom privi munca (indiferent de natura ei) ca o binecuvântare și un instrument de mare preț cu care am fost înzestrați să aducem slavă Mântuitorului nostru.

[Valentin Gabor](#)

IMPORTANȚA ATITUDINII

Textul de Citit: *Deut.8:18; Mat.6:24, 33; 1 Tim.5:8; 2 Cor.9:6-8; Fap.20:25; 1 Tim.6:10, 17-19; Fil.4:19; Prov.11:4; Ps.37:21; Prov.22:9*

Cuvântul de Aur: *Evrei 13:5* „Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El Însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”

INTRODUCERE

Când eram în lume, trăiam ca cei din lume. Acum, că am fost eliberați de lume, avem gândirea noastră transformată de Duhul Sfânt și conformată cu ceea ce este adevărat și plăcut Domnului (Rom.12:1-2). Este imperativ să înțelegem că slujim unui Dumnezeu care nu este satisfăcut de schimbări superficiale, ci are intenția ca să ne schimbe esențialmente, și anume să schimbe „omul dinlăuntru”. Omul care se supune Domnului are nu doar acțiunile sale schimbate față de finanțe, ci și atitudinea care îi ghidează acțiunile. Scriptura nu lasă nici un colț nemăturat din locașul finanțelor, și este extrem de benefic dacă ascultăm ce ne învață Domnul despre atitudinea față de finanțe, ca să nu cădem în prăpastie.

OBIECTIVE

- Să înțelegem că nu suntem nici stăpâni ai propriilor finanțe, nici stăpâniți de finanțe, ci administratori
- Să înțelegem că există lucruri mai vrednice de căutat decât îmbogățirea materială, și anume Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea dată de Domnul

SCHIȚA

- I. Rolul nepotrivit al finanțelor*
- II. Rolul potrivit al finanțelor*

ANALIZA

Toate lucrurile își au locul și rolul potrivit. Tot așa cum într-un mozaic sofisticat, fiecare piesă are doar un singur loc potrivit, în viața noastră fiecare lucru are un singur loc și/sau rol potrivit, și o infinitate de locuri și roluri nepotrivite. Problema este că omul, prin înțelepciunea proprie, preferă să forțeze piesele să se potrivească în orice loc îi face lui plăcere, făcând orice ca doar-doar să nu completeze mozaicul după planul autorului. Dar când forțăm piesele să intre în locuri nepotrivite, imaginea creată nu va fi nici plăcută, nici coerentă, întocmai ca și viața omului care nu urmează îndrumările Domnului.

I. Rolul nepotrivit pentru finanțe

1. **Finanțele nu ne stăpânesc și nu le stăpânim.** Există două extreme alcătuite de înțelepciunea lumescă, de care trebuie să ne ferim. Prima extremă este să credem că noi suntem stăpâni peste finanțele care ne-au fost date. A doua extremă este să ajungem în situația în care finanțele ne stăpânesc pe noi.

Finanțele pot lua locul lui Dumnezeu, în care caz ne devin stăpân. Cuvântul ne învață că nu putem sluji și pe Dumnezeu și pe Mamona (Mat 6:24). De aceea, trebuie să alegem foarte atent care stăpân dorim asupra vieții noastre. Trebuie să realizăm că viața stăpânită de Dumnezeu arată complet diferit față de viața stăpânită de Mamona.

Dacă finanțele nu iau locul lui Dumnezeu, putem cădea în cealaltă extremă, care se manifestă atunci când noi înșine luăm locul lui Dumnezeu. Când ne considerăm stăpâni asupra finanțelor încredințate nouă, vom crede că putem face orice cu finanțele pe care le mânuim. O altă manifestare a acestei extreme este când credem că Domnului îi pasă doar de banii pe care îi dăm la biserică, și că putem face orice dorim cu ce ne-a rămas.

2. **Finanțele nu ne dau nădejde.** Scripturile sunt clare când spun că nădejdea noastră este în Domnul și în Cuvântul Său (Ps.31:24). Dacă lăsăm ca finanțele să ia locul Domnului, nădejdea noastră se va muta și ea de la Domnul la finanțe. Consecințele vor apărea după scurt timp, dovedind în final adevărul și puterea Cuvântului Domnului care spune că nădejdea pusă în bani e fragilă și dezastruoasă (1 Tim.6:17-19).

Cealaltă extremă se poate manifesta în efortul de a acumula bogății nenumărate, ca să căpătăm falsă nădejdea că vom avea o viață mai bună din cauza bogăției.

3. **Finanțele nu ne dau dragoste.** Toți vrem să fim iubiți, și toți vrem să iubim. Cuvântul ne învață că dragostea noastră trebuie să fie direcționată înspre Dumnezeu, în primul rând. Dacă viața noastră este caracterizată de acest adevăr, atunci va putea fi caracterizată și de-a doua parte a poruncii, de a iubi pe aproapele nostru. Finanțele nu ne sunt nici stăpân, nici vecin, de aceea nu merită ca să aibă dragostea noastră (1 Tim.6:10). Dacă direcționăm dragostea noastră înspre finanțe, vom sacrifica toate celelalte lucruri pe altarul bogățiilor materiale.

II. Rolul potrivit pentru finanțe

Slavă Domnului că scripturile ne spun nu doar ce este nepotrivit pentru finanțe, ci ne și îndrumă înspre cărarea vieții bune. Finanțele vin de la Dumnezeu (Deut.8:18), și dacă trăim după Cuvântul Domnului, căutând neprihănirea și nu îmbogățirea materială, vom putea folosi finanțele într-un mod care va aduce glorie Domnului, și va ajuta pe cei din jurul nostru (Prov.11:4). Nu trebuie să ne îngrijorăm pentru noi înșine, pentru că Dumnezeu ne-a promis că ne va purta de grijă (Fil.4:19, Mat.6:25). Responsabilitatea noastră este să fim mulțumiți cu ce ne-a dat Dumnezeu (Ev.13:5). Dacă trăim cu această atitudine, vom putea să primim și adevărurile expuse în ceea ce urmează.

1. **Finanțele sunt împrumutate.** Deși Scriptura adeverește că fiecare om are dreptul la proprietate privată, inclusiv la finanțe proprii, trebuie să recunoaștem în același timp că în fața lui Dumnezeu, proprietatea pe care o avem ne este dată cu împrumut de El, și că este trecătoare (Pr.23:5). De asemenea, Cuvântul Său ne învață că putem strânge o proprietate netrecătoare (comori nepieritoare) dincolo de moarte, dacă urmăm instrucțiunile divine. Noi suntem administratori ai proprietății stăpânului adevărat, lucru care este ilustrat în multe parabole ale Domnului Isus.
2. **Finanțele sunt pentru a fi dăruite mai departe.** Dacă noi suntem considerați administratori ale finanțelor, și Dumnezeu este stăpânul ultim, ce așteaptă Dumnezeu să facem cu ceea ce ne-a pus El în mână? Dumnezeu așteaptă ca noi să folosim finanțele ca să-i ajutăm pe cei în nevoie (Mat.5:42).
 - a. **Recunoașterea Stăpânului.** În primul rând, suntem chemați să dăruim primele roade Domnului, ca recunoaștere a faptului că El este stăpânul adevărat (Prov.3:9-10).
 - b. **Aprovizionarea nevoilor celor apropiați.** În al doilea rând, se așteaptă de la noi ca să purtăm de grijă în special celor din familiile noastre apropiate și mai depărtate (1 Tim.5:8).
 - c. **Dărnicie bucuroasă.** În ultimul rând, trebuie să folosim finanțele ca ajutor pentru nevoile celor din jurul nostru, și să avem o atitudine plină de bucurie, înțelegând că este mai binecuvântat să dăruim decât să primim (Fapte 20:25, 2 Cor.9:6-8).
3. **Finanțele vor fi audiate.** Tot așa cum un păstor își trece oile pe sub toiag ca că le numere, va veni o zi de judecată, când Dumnezeu va examina cum am administrat finanțele pe care ni le-a dat (Mat.25:14-30). De aceea, să înțelegem că nu putem face ce vrem cu nici o parte din finanțele noastre, ci toate deciziile trebuie să fie făcute prin perspectiva scripturilor.

CONCLUZIE

Nu trebuie să faci nici un efort dacă vrei să tragi cu arcul și să nu nimerești ținta, dar nici nu primești nici o răsplată, și, dimpotrivă, este foarte dificil să tragi și să lovești în centrul țintei, dar câtă onoare însoțește o astfel de reușită. Tot așa este și cu stabilirea obiectivelor în viață relativ la țintă hotărâtă fiecăruia de către Dumnezeu Tatăl. Scriptura ne îndrumă să căutăm neprihănirea ce vine de la Dumnezeu, și să nu

lăsăm ca pofta de bani să devină forța care ne stăpânește viața. Când facem din căutarea neprihănirii Domnului ținta noastră, vom putea și să fim buni administratori ai finanțelor date de Domnul, fără să devenim stăpâniți de ele, și fără să uzurpăm tronul adevăratului stăpân.

[Sergiu Plăcintă](#)

IMPORTANȚA SURSEI ȘI A MODULUI DE OBTINERE

Texte: *Geneza 31:1-2; Levitic 25:35-37; Deuteronom 8:17-18; 23:18-20; 1 Cronici 29:12; Proverbele 4:14-17; 10:4; 14:23; 15:16; Ecclesiastul 7:7; Osea 2:8; F. Apostolilor 8:18-21; 20:33-35; Efeseni 4:28; 2 Tesaloniceni 3:8, 4, 12*

Cuvântul de aur: *1 Cronici 29:13-14* „Acum, Dumnezeu nostru, Te lăudăm și preamărim Numele Tău cel slăvit. Căci ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bunăvoie? Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-Ți aducem.”

INTRODUCERE

Inventivitatea, abilitatea de a produce, prelucra și valorifica resursele existente, în mod natural, creează impresia că suntem capabili de a ne asigura singuri existența. Devenim dependenți de propriile noastre puteri și întreaga noastră viață devine câmpul de luptă pe care se dă bătălia acerbă pentru supraviețuire. Din nefericire conceptul „destul” este foarte rar înțeles și acceptat. Lupta nu se oprește la „destul” și încercăm „mai mult”. Iar acest „mai mult” este confundat cu „infinitul”. În dese rânduri, doar moartea pune capăt acestei bătălii.

OBIECTIVE

- ❖ Să înțelegem că sursa veniturilor noastre, a bunăstării materiale și financiare este Dumnezeu.
- ❖ Să înțelegem că modul de obținere a resurselor materiale trebuie să fie plăcut lui Dumnezeu. De aceasta depinde binecuvântarea lucrului mâinilor noastre.

SCHIȚA

- I. *Sursa resurselor de care ne folosim.*
 - a. *Surse false*
 - b. *Dumnezeu, sursa unică și adevărată;*
- II. *Modalități sănătoase de obținere a banilor;*
 - a. *Metode păcătoase; implicații*
 - b. *Metode încurajate de Scriptură; implicații*

ANALIZA

I. Sursa resurselor de care ne folosim.

Nimeni nu poate nega nevoia unui individ pentru resursele traiului zilnic. Dobândirea acestora consumă cea mai mare a timpului, de-a lungul zilei și foarte ușor poate capta toată atenția. Noi toți am fost, cel puțin odată, prinși în acest iureș al luptei: „Mai mulți” bani = resurse; „mai multe” lucruri = satisfacție; „mai mult” succes = fericire. Și cercul acesta vicios se repetă la nesfârșit.

De înțelegerea corectă a sursei și metodelor de obținere a banilor depinde modul în care ne vom raporta la aceștia în fiecare zi, modul în care decidem să îi folosim.

a. Surse false

Dumnezeu a dat omului, în Eden, slujba de a lucra și păzi grădina. (Gen.2:15) Aceasta s-a transformat într-o dificultate majoră după ce păcatul omului a atras blestemul pământului (Gen.3:17). Omul trebuie să trudească pentru fiecare lucru pe care dorește să îl obțină. Datorită acestui fapt, la o privire superficială, omul este sursa bogăției sale. Prin abilitățile sale este capabil să producă sau să obțină tot ce are nevoie. De-a lungul secolelor omul a fost lăudat pentru capacitatea sa creatoare, mergând până la extrem în societățile socialiste sau comuniste. Cel puțin două atitudini sunt caracteristice oamenilor care se consideră pe ei înșiși ca fiind sursa bunăstării lor. „Învață pe bogații veacului acestuia (1) să nu se îngâmfe, (2) să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice” (1 Tim.6:17a). Implicațiile sunt grave pentru astfel de oameni, iar în Ochii lui Dumnezeu atitudinea bogaților de acest fel este văzută ca o nebulie. Calități ca și puterea, inteligența, creativitatea, strategiile omenești sunt curată nebulie și aducătoare de moarte atunci când Dumnezeu este înlăturat și creatura ocupă locul Creatorului (Rom.1:21-32).

b. Dumnezeu, sursa unică și adevărată;

Dumnezeu ne-a dăruit abilitatea de a produce dar El rămâne Sursa. „Adu-ți aminte de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da să le câștigi...” (Deut.8:18)

„Vezi să nu uiți pe Dumnezeul tău... ia seama să nu ți se umfle inima de mândrie și să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău... vezi să nu zici în inima ta: ‘tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății’” (Deut.8). Tentația este foarte mare să ne asumăm succesele, iar atunci când totul merge rău să dăm vina pe Dumnezeu.

II. Modalități sănătoase de obținere a banilor

a. Metode păcătoase – Implicații

Pentru cei care se bazează pe o sursă greșită, cel mai adesea metodele folosite în obținerea bogățiilor vor fi greșite. Dumnezeu nu binecuvântează rodul muncii mâinilor noastre, atunci când ne folosim de metode greșite în încercarea de acumulare a banilor/bogățiilor. Când obținerea acestora implică păcat, aceasta este o scârbă înaintea lui Dumnezeu (furt, înșelătorie, prostituție). Dumnezeu niciodată nu va binecuvânta astfel de activități. Venitul obținut prin aceste mijloace poate fi ușor și/sau rapid, dar va atrage pedeapsa lui Dumnezeu. Corecția divină poate fi făcută chiar aici, pe pământ, dar cu siguranță va fi făcută în veșnicie.

b. Metode încurajate de Scriptură – Implicații

Biblia recomandă, pe paginile ei, munca cinstită. Aceasta implică multă energie și pricepere. Sunt darurile lui Dumnezeu și le-am primit ca să le folosim în obținerea resurselor necesare pentru fiecare zi. Meseriile care implică munca fizică și/sau intelectuală, care aduc venituri folositoare nouă precum și altora și nu încalcă legea morală a lui Dumnezeu sunt metodele recomandate de Scripturi.

Veniturile, astfel obținute, vor fi suficiente pentru traiul zilnic. Cu chibzuință, pricepere și răbdare, omul credincios va ajunge să nu ducă lipsă de nimic. Dumnezeu va binecuvânta o astfel de atitudine.

CONCLUZIE

În fiecare dimineață să nu uităm să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru talentele și abilitățile pe care ni le-a dăruit. Așa cum fiecare zi este un dar de la Dumnezeu, slujbele noastre sunt un dar, prin care putem să aducem acasă „pâinea cea de toate zilele”.

De asemenea, trebuie să Îl recunoaștem ca sursă a tot ceea ce avem. Sigur, noi putem lucra, dar rezultatele sunt întotdeauna un dar de la Domnul. Dacă El este sursa, trebuie să îi mulțumim și să îi fim recunoscători. De asemenea, să fim responsabili atunci când folosim toate bunurile pe care le avem și să binecuvântăm și noi, la rândul nostru, pe alții. Așa cum Dumnezeu a binecuvântat viețile noastre.

„O familie aflată în vacanță a hotărât să abandoneze autostrada și să meargă pe drumurile rurale, cu intenția de a cunoaște zona prin care călătoreau și bineînțeles, să admire natura și localitățile prin care treceau. Au ajuns într-o zonă rurală, în care fermele, una mai frumoasă ca alta, se înșiruiau de-o parte și alta a drumului. Au ajuns în dreptul uneia care le întrecea pe toate celelalte în frumusețe. Pentru că proprietarul era afară, au oprit mașina cu intenția de a-l felicita: “Felicități! Dumnezeu v-a binecuvântat cu cea mai frumoasă fermă din zonă!” Fermierul stă puțin pe gânduri, iar apoi cu un zâmbet răspunde: “Da, este frumoasă. Dar s-o fi văzut cum arăta înainte să mi-o dea!”

[Doru Comănescu](#)

IMPORTANȚA ADMINISTRĂRII CORECTE

Text de citit: *Matei 6:19-34*

Versetul de aur: *Matei 6: 19-20* „Nu vă strângeți comori pe pământ unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.”

INTRODUCERE

Fiecare dintre noi ar trebui să avem zilnic pe buze și în inimă rugăciunea aceasta: Doamne, învață-ne cum să trăim, pentru două simple motive: în primul rând suntem urmași (ucenici) ai Domnului Isus Hristos și în al doilea rând suntem reprezentanți ai Săi pe acest pământ.

Unul dintre domeniile de activitate zilnică în care avem nevoie de multă vigilență și înțelepciune este cel legat de modul de folosire și utilizare a resurselor financiare. Domnul nostru se pune în contrast cu Mamona atunci când ne spune că nu putem sluji la doi stăpâni. Mamona are înțelesul și de bani, de aceea cel ce slujește lui Mamona este implicit avar, lacom după avere.

În lecția de astăzi vom studia cum să administrăm resursele financiare încredințate nouă, în așa fel încât cei din jurul nostru să fie binecuvântați, iar Domnul să fie laudat. Este foarte dificil să dai sfaturi care implică deciziile financiare ale altora, și nu am vrea să facem asta, ci vrem ca împreună să învățăm câteva principii sănătoase care ne vor ghida pe fiecare în umblarea noastră cu Domnul și în domeniul financiar.

OBIECTIVE

- I. Să învățăm ce înseamnă administrare corectă a resurselor financiare*
- II. Să aplicăm principii sănătoase în a asigura familiei cele necesare*
- III. Să învățăm principii sănătoase de investiții*

ANALIZA

ADMINISTRAREA CORECTĂ A FINANTELOR

Ca și orice alte resurse primite de la Dumnezeu, și resursele financiare sunt limitate. Unii au limita mai sus, alții au primit mai puțin, dar fiecare a primit ceva, după planul și voia lui Dumnezeu. Administrarea corectă nu este un standard impus de oameni și nici nu este un șablon de urmat pentru toți. Sunt principii aplicabile diferitelor situații și condiții sociale. De aceea, pentru o administrație corectă trebuie:

- Să știm unde ne strângem comorile – Matei 6:19
- Să nu ne legăm inima de cele temporale
- Să nu ne îngrijorăm de resursele financiare – Matei 6:25

Se ridică mai multe întrebări:

- Este Dumnezeu împotriva comorilor, împotriva străngerii lor?
- Ce înseamnă „a ne lega inima de comori”?
- Care este diferența între „îngrijorare” și „îngrijire”?

ASIGURAREA CELOR NECESARE FAMILIEI

Sunt multe texte în Scriptură care ne învață să avem grijă de cei din casa noastră. Din vechime, Dumnezeu a avut în vedere ca părinții să asigure existența copiilor, iar atunci când ei vor fi bătrâni și neputincioși, copii care sunt adulți, trebuie să se asigure că bătrânii au cele necesare. Vedem clar cazul lui Naomi și Rut.

În Noul Testament suntem învățați același principiu: credincioșii au datoria să îngrijească ca în primul rând copiii lor să aibă cele necesare, dar nici să nu uite de părinții lor sau de ceilalți membri din familie care au îmbătrânit și au nevoie de asistență.

- 1 Timotei 5:8 și II Corinteni 12:14b: Aceste două texte ne arată clar că adulții, părinții, trebuie să asigure existența celor din casa și familia lor.
- 1 Timotei 5: 3-4; 9-10; 16: Citind aceste texte suntem convinși că nu numai de copii trebuie să avem grijă, ci și de părinții care nu se mai pot îngriji singuri și care nu au o sursă de venit care să le asigure condițiile necesare traiului zilnic.

Se ridică din nou câteva întrebări:

- Care este diferența între asigurarea celor necesare și satisfacerea poftelor?
- Se poate folosi un standard precis pentru a defini ceea ce înseamnă „nevoie” sau „trebuie”?
- Când putem spune despre cineva că nu se îngrijește de cei din familia și casa sa?

INVESTIȚII SĂNĂTOASE

Se pot face multe recomandări despre modul de a investi banii. Sunt destul de mulți specialiști în acest domeniu și nu aș vrea să le luăm locul în a face anumite recomandări și a transforma această lecție într-un seminar financiar. Totuși, din textul studiat putem învăța câteva principii referitoare la investiții. Cuvântul Domnului ne spune să adunăm comori, să lucrăm cu hărnicie, pentru a mări cantitatea lor. Dar, în același timp, trebuie să știm unde să le depozităm.

1. Unii își depozitează comorile pe pământ. Aceste „depozite” au următoarele caracteristici:

- Se deteriorează, se depreciază
- Necesită atenție și pază
- Ne pot afecta negativ din punct de vedere emoțional și spiritual

- Ne pot schimba modul de viață (vezi I Timotei 6:9-10)
 - Rămân aici, nu pot fi luate cu noi în viața cealaltă
- 2. Alții își au investițiile deposite în ceruri, și acestea au următoarele caracteristici:**
- Totdeauna cresc și se înmulțesc
 - Sunt nepieritoare, veșnice
 - Oamenii din jurul acestor credincioși sunt binecuvântați iar Dumnezeu este glorificat (Filipeni 4:15-18)
 - Ne arată realitatea dragostei noastre – Matei 6:21

CONCLUZII

A avea resurse financiare nu este greșit și nici păcat. Problema apare atunci când resursele financiare ne posedă ele pe noi. Dumnezeu ne atenționează și ne instruește cu privire la modul în care să folosim resursele financiare. Suntem îndemnați să facem investiții și aici pe pământ, într-o oarecare măsură, așa încât să asigurăm existența celor dragi din familiile noastre, dar mai mult să facem investiții veșnice pentru lărgirea împărăției Sale.

[Mike Lozneau](#)

IMPORTANȚA ÎNCHINĂRII CU FINANȚELE

Text: *2 Corinteni 8:1-7; 9:6-15*

Cuvântul de aur: *Proverbe 3:9-10* „Cinstește pe Domnul cu averile tale, și cu cele dintâi roade din tot venitul tău: căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug, și teascurile tale vor geme de must.”

INTRODUCERE

Nu există nici un dubiu, că închinarea adevăratului credincios cuprinde și închinarea cu finanțele. Din vechime, cei ce au dorit să aducă o închinare plăcută Domnului au făcut lucrul acesta participând și cu finanțele lor. Ulterior, Legea lui Moise a stabilit anumite principii ale închinării cu finanțele. Apoi, profeții au reliefat din nou felul în care Dumnezeu așteaptă să fie cinstit cu finanțele celor credincioși și au corectat anumite înțelegeri greșite privind închinarea cu finanțele. Noul Testament ne instruiește și ne ilustrează felul cum se închină cei răscumparați cu finanțele în epoca harului.

SCOPURI

- Să ne arate importanța închinării corecte cu finanțele
- Să producă în noi dorința de a excela în închinarea cu finanțele

SCHIȚA

- I. Ce așteaptă Dumnezeu de la noi în privința închinării cu finanțele*
- II. Ce promite Dumnezeu în schimbul închinării corecte cu finanțele*

ANALIZA

- I. Ce așteaptă Dumnezeu de la noi în privința închinării cu finanțele**
 - A. În Vechiul Testament, înainte de Lege**

Zeciuiala (dăruirea unei zecimi din venit în închinare) a fost o practică a credincioșilor ce au avut mulțumire și recunoștință în viață. Cazuri de credincioși ce se închină cu zeciuiala:

- ❖ Avraam dă zeciuială preotului Melhisedec – Geneza 19:20
- ❖ Iacov la Betel promite Domnului că va da a zecea parte din toate averile sale când Domnul îl va aduce înapoi în țara promisă – Geneza 28:22

B. *În Legea lui Moise*

Domnul arată că cei ce aparțin poporului Său și au beneficiat de răscumpărare, trebuie să vină periodic la închinare și **să nu vină cu mâna goală**: La Paști (Exod 23:15); la răscumpărarea întâilor născuți (Exod 34:20); la celelalte Sărbători celebrate de oamenii din poporul Domnului (Deuteronom 16:16).

Zeciuiala devine o cerință a Legii. Domnul explică credincioșilor Săi răscumpărați din robia Egiptului că a zecea parte din venit îi aparține Lui și de aceea orice credincios trebuie să pună periodic deoparte a zecea parte din venit când vine la închinare (Levitic 27:30-33).

Darurile sunt o altă formă de închinare cu finanțele: Domnul așteaptă ca poporul Său răscumpărat să îl cinstească cu **pârnga plămădelii** (Numeri 15:18-21), cu **cele dintâi roade** (Exod 34:26) și cu **cele mai bune daruri** (Numeri 18:12-13).

Pe lângă dărnicia ce se practica regulat, periodic, Domnul a oferit poporului Său posibilitatea să dăruiască pentru **proiecte speciale** (prinos), cum a fost construirea Cortului Întâlnirii (Exod 35:5, 21) Frumusețea dărnicii poporului a constat în faptul că au dăruit mult mai mult decât era necesar pentru construirea Cortului (Exod 36:4-7).

C. *În scrierile profetilor*

Cartea lui Hagai arată că sărăcia Casei Domnului atrage sărăcia închinătorilor ce sunt zgârciți în dărnicie. În schimb, belșugul Casei Domnului (asigurat de credincioșii ce cinstesc pe Domnul cu dărnicia lor) atrage belșugul celor ce se îngrijesc astfel de Casa lui Dumnezeu dăruind cu generozitate (Hagai 1:7-11; 2:15-19).

Cartea lui Maleahi arată că neglijarea zeciuielii este de fapt un furt. Închinătorii în loc să cinstească pe Dumnezeu, de fapt îl fură când nu îi dau partea Lui, care este zeciuiala (Maleahi 3:8-9). Cei ce refuză să se închine corect cu finanțele de fapt își atrag asupra greutăți nesuferite, dar cei ce fac partea Domnului primesc asigurarea că Domnul va deschide zăgazurile cerului și îi va coplesi cu belșugul binecuvântărilor Sale (Maleahi 3:9-12).

D. *În Noul Testament*

În Evanghelia după Matei Domnul Isus arată că **închinătorul adevărat merge dincolo de ceea ce pretinde Legea** și demonstrează că Harul lui Dumnezeu produce

În noi un caracter și fapte superioare celor cerute de Lege (5:38-48). De asemenea Domnul arată că **închinarea cu zeciuielele își are locul ei** în cinstirea lui Dumnezeu (23:23).

Apoi Domnul dă ca exemplu de dărnicie pe **văduva ce a dat ultimii ei doi bănuți la Templu** (Marcu 12:41-44) și arată că închinarea cu jertfă financiară este mult apreciată de Dumnezeu. Prin acest exemplu Domnul indică faptul că fiecare credincios poate dăruii foarte mult. Nu mărimea sumei donate contează înaintea lui Dumnezeu, ci felul în care dărnicia ne-a afectat în cele ce ne-au rămas în urma dărnicii.

Un alt exemplu de dărnicie reliefat de Domnul Isus a fost cel în care **o femeie a turnat pe capul Mântuitorului un mir extrem de scump**. Domnul arată că ceea ce facem pentru El și Evanghelie va avea efect pentru veșnicie.

În 2 Corinteni 8 și 9 apostolul Pavel dă ca exemplu de dărnicie pe credincioșii din Macedonia, care au dat la iveală belsug de dărnicie, din sărăcia lor lucie... Explicația acestui gest de dărnicie excesivă se găsește în faptul că acei închinători s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, apoi au dăruit pentru lucrarea lui Dumnezeu. Cele două capitole arată că închinarea cu finanțele făcută jertfitor și cu bucurie atrage binecuvântări mari, nu în ultimul rând fiind binecuvântarea ce vine din partea celor ce beneficiază de dărnicia noastră și se roagă pentru noi!

În Galateni 6:6-9 apostolul Pavel arată din nou datoria celor credincioși de a dăruii din bunurile lor din moment ce au parte de binecuvântările oferite prin propovăduirea Cuvântului. Dărnicia noastră fie cinstește pe Dumnezeu, fie batjocorește pe Dumnezeu (v. 7). Omul care dăruiește cu inimă de fapt execută o semănare în Duhul, care va aduce ulterior un seceriș bogat și fericitor. Omul care batjocorește pe Dumnezeu cu lipsa dărnicii (deși a fost îmbogățit prin mântuire și prin Cuvântul lui Dumnezeu) seamănă și el, dar în firea pământească, ceea ce va aduce secerarea putrezirii (nimic nu se va alege de munca și de activitatea lui).

În Romani 12:8 este pomenit unul din darurile spirituale prin care putem sluji foarte bine Domnului, și anume darul dărnicii. Ca și darul credinței, acest dar este al tuturor credincioșilor, dar unii îl dezvoltă la un nivel deosebit, ceea ce permite Domnului să îi binecuvânteze pe aceștia în mod deosebit.

II. Ce promite Dumnezeu în schimbul închinării corecte cu finanțele

A. În Vechiul Testament

Binecuvântarea promisă de Dumnezeu celor ce se închină corect cu finanțele cuprinde și prosperitatea materială (Lev.26:3-5).

Profetul Hagai arată că este o legătură directă între dărnicie și prosperitatea materială a închinătorului. Profetul Maleahi mustră poporul care a uitat de datoria zeciuiei și arată pierderile materiale ce le au cei ce nu se închină corect cu finanțele,

dar asigură din nou pe cei ce se închină corect că vor avea parte de binecuvântările cerului.

B. *În Noul Testament*

Spre deosebire de ceea ce Dumnezeu promite în Vechiul Testament celor ce îl cinstesc cu cele dintâi roade și cu averile (prosperitate materială), în Noul Testament Dumnezeu nu face promisiunea binecuvântării cu prosperitate materială celor ce îl iubesc și se închină corespunzător cu finanțele. În schimb, în Noul Testament ne **sunt promise toate binecuvântările spirituale în Hristos** împreună cu prigoniri, uneori aceste prigoniri incluzând pierderea averilor (Evrei 10:34).

De asemenea, Domnul **promite purtarea de grijă în ce privește trebuințele noastre materiale:**

- ❖ Matei 6:24-33 este un text clasic în care Mântuitorul ne îndeamnă să nu cumva să slujim lui Mamona (o parte a slujirii lui Mamona este refuzul de a cinsti pe Domnul cu averile și cu cele dintâi roade...), ci să dăruim și să ne încredem în Domnul pentru trebuințele noastre.
- ❖ Filipeni 4:19 arată că Domnul se îngrijește de trebuințele noastre în acord cu bogăția Lui (să observăm că această rugăciune și promisiune este făcută pentru credincioșii din Filipi, care au avut o parte la Evanghelie din cea dintâi zi după ce s-au convertit la credința creștină – Filipeni 1:5-7).
- ❖ Evrei 13:5 ne aduce aminte de credințioșia Domnului care a promis că se îngrijește de noi și nu va uita niciodată trebuințele noastre!

Pe lângă binecuvântările spirituale în Hristos, pe lângă promisiunea că se va îngriji de toate trebuințele noastre materiale, pentru cei ce dăruiesc cu bucurie și larghețe Domnul promite **îmbogățirea spiritului prin dărnicia ce o practicăm** (2 Corinteni 9:7-11). Iată ce mari binecuvântări sunt oferite celor ce dăruiesc cu bucurie și larghețe!

CONCLUZIE

Iubirea noastră pentru Domnul și Mântuitorul nostru se vede clar din felul în care dăruim pentru Evanghelie.

Daniel Chiu

PRINCIPII DE FOLOSIRE A TIMPULUI: CUM CREȘTEM

Text: *Psalmul 90:1-17*

Cuvântul de aur: *Psalmul 90:12* „Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!”

INTRODUCERE

La naștere, fiecare primește un cadou măreț din partea lui Dumnezeu, cadou numit **viața**. Pentru unii, firul vieții este mai lung, pentru alții, el este mai scurt. Cel mai important lucru nu este lungimea vieții, ci cum ne-am trăit viața, fie în dependență de Mântuitorul și Domnul nostru Isus Hristos, fie separați, independenți, străini de Fiul lui Dumnezeu, fiind urmăriți fără răgaz de consecințe veșnice îngrozitoare.

Viața noastră este ca o lumânare, care arde până la stingere. Nimeni nu știe câte zile mai are. Totuși ne este clar că fiecare zi ce trece ne aduce mai aproape de sfârșitul vieții noastre. Moise, omul lui Dumnezeu, are o rugăciune pentru el și poporul lui Dumnezeu, model de rugăciune și pentru noi astăzi, „*Învață-ne să ne numărăm bine zilele...*” cu perspectiva binecuvântată a unei inimi înțelepte. Dorința lui a fost ca Dumnezeu să ne aducă în fața ochilor efemeritatea vieții umane, și astfel să ne stimuleze să cerem o inimă înțeleaptă.

Ce înseamnă acest lucru? Potrivit Scripturii, înțelept este acela care crede că există veșnicie, în care vom intra după ce viața se sfârșește. Înțelept este acel om care se împacă cu Dumnezeu cât mai repede și apoi tot timpul vieții trăiește în supunere față de voia Sa. Nu câștigăm nimic dacă ne plângem că viața este scurtă. Trebuie să ne lăsăm învățați de Dumnezeu cum să trăim intens această viață potrivit cu Biblia. Dumnezeu dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Întoarcerea la Dumnezeu trebuie să aibă loc acum – aceasta este clipa prielnică. Cine află mântuirea prin credința în Fiul lui Dumnezeu, va folosi zilele vieții sale într-un mod eficient, care nu poate fi înlocuit cu nimic altceva din această lume.

În cadrul acestei lecții vom folosi anumiți termeni-cheie pentru a înțelege mai bine ideile, utilizând citate din Cuvântul lui Dumnezeu, referitor la principiile de folosire a timpului, cum sunt, „viața noastră” – ca și timp, „răscumpărați vremea”, „căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu”, (ca prioritate în timp) etc.

OBIECTIVE

- Să înțelegem înfrustrarea și cercetarea Duhului Sfânt ce se manifestă când risipim valoarea dată nouă de Dumnezeu – viața și timpul
- Să înțelegem perioada vieții în care ne găsim, ca să putem aduce deplină roadă pentru slava lui Dumnezeu

- Să memorăm versetele biblice și să înțelegem principiile divine de folosire a timpului

SCHIȚA

- I. *O perspectivă de independență în folosirea timpului*
- II. *O perspectivă de compromis în folosirea timpului*
- III. *O perspectivă divină de folosire a timpului*

ANALIZA

I. O perspectivă de independență în folosirea timpului

Omul se crede deplin stăpân și ia decizii singur (fără Dumnezeu) în privința folosirii timpului. Și noi am avut în trecut o astfel de atitudine, sau poate chiar mai gândim și acționăm cu zicala „*Fac ce vreau cu viața mea*”. Această expresie dovedește neștiința omului, ne-recunoașterea dependenței ce o avem față de Dumnezeu. Faptele Apostolilor 17:28a ne aduce aminte următoarele: „*Căci în El avem viața, mișcarea și ființa...*”

La această perspectivă e bine să adăugăm versetul din Apocalipsa 3:15 „*Stiu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot!*”...

II. O perspectivă de compromis în folosirea timpului

În această perspectivă îl considerăm pe omul credincios, dar firesc, plus Dumnezeu. În Vechiul Testament găsim deseori descrierea vieților împăraților făcută cu expresia-laitmotiv din 2 Cronici 25:2 „*El a făcut ce este bine înaintea Domnului, dar cu o inimă care nu era în totul dată Lui*” (Amația, împăratul lui Iuda, și alții). Să ne amintim și de versetul din Iacov 4:4 „*Suflete preacurvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmașie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu*”. Este clar că a face compromisuri, chiar și în felul cum ne investim timpul, este un lucru urâcios în fața lui Dumnezeu, și va fi un preț de plătit pentru asemenea devieri de la voia divină.

III. O perspectivă divină de folosire a timpului

În această perspectivă, Domnul Isus Hristos este nu numai Mântuitorul sufletului omului, ci este în întregime și Domnul vieților noastre. Credinciosul curat și sfânt trăiește în plinătatea Duhului Sfânt, în supunere, evlavie și deplină ascultare de Regele Regilor.

Găsim afirmat în 2 Cronici 15:17 „*Dar înălțimile tot n-au fost îndepărtate din Israel, măcar că inima lui Asa a fost în totul a Domnului în tot timpul vieții lui.*” O perspectivă corectă a priorității timpului, a atitudinii față de muncă (la stăpân sau în regie proprie), pe de o parte, și necesitatea minuțiozității în împlinirea vooi Domnului pe de alta, duc la un succes desăvârșit al vieții de credință. Ne este reamintit în

Proverbe 24:27 *„Vezi-ți întâi de treburi afară, îngrijește de lucrul câmpului, și apoi apucă-te să-ți zidești casa!”* În acest verset, Dumnezeu ne sfătuiește, cu înțelepciunea divină, să le considerăm pe amândouă importante, dar într-o ordine bine stabilită, și anume, prioritar, ca și timp, lucrul câmpului, sau altfel spus munca de afară, iar secundar, dar tot important, munca de acasă.

Un alt principiu pe care l-am găsit expus de Domnul Isus, ca și priorități de valoare în ochii lui Dumnezeu, se află în Matei 23:23 *„...pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute”*. Aici ni se vorbește de lucrurile „mari”, sau de esență, în opoziție cu cele „mici”, sau de detaliu. Cum putem să le facem și pe unele și pe celelalte în 24 de ore? Cu ajutorul lui Dumnezeu, cu harul înțelepciunii de sus, în ascultare de îndemnul Duhului lui Dumnezeu și cu prioritățile Cuvântului lui Dumnezeu se poate ajunge la împăcarea tuturor lucrurilor pe care trebuie să le facem. Matei 6:33 afirmă: *„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra”*. O perspectivă corectă a timpului implică aranjarea priorităților conform „piramidei” divine – ce este cel mai important în economia Tatălui Ceresc ar trebui să aibă întâietate, să fir mai la „vârf”.

În Efeseni 5:16 ni se revelează un alt principiu ceresc important legat de utilizarea timpului: *„Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele”*. Una din cântările noastre de cercetare spune *„Ani mei pe care i-am pierdut, înc-odată de-ar veni...”*. Prin răscumpărarea vremii ar trebui să înțelegem că trebuie să folosim cu mare băgare de seamă ocaziile oferite de Dumnezeu în demararea și amplificarea lucrărilor împărăției cerești, la vremea potrivită, după cum se „ivesc” și fără șovăieli sau întârzieri, valorificând resursele dăruite după cum ne-au fost încredințate, potrivit cu harul primit în Domnul Isus Hristos. Știm să valorificăm pentru Dumnezeu timpul nostru, sănătatea, ocaziile de vestire a Cuvântului dătător de viață veșnică prin jertfa Domnului nostru Isus Hristos și alte asemenea valori și oportunități?

Mai găsim și următorul principiu ilustrat în 1 Corinteni 13:11 *„Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc”*. Dovedesc prin viața mea creșterea duhovnicească, prin folosirea în consecvență a timpului dăruit mie de sus, sau mă comport copilărește în această privință? Un îndemn de cercetare a perioadei în care ne găsim în viață se regăsește și în mesajul din Eclesiastul 12:1 *„Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: „Nu găsesc nicio plăcere în ei!”* Suntem conștienți oare că suntem trecători, și ne pregătim deci în consecință, folosind timpul, ocaziile și resursele, pentru veșnicie? Dumnezeu, care este bun să ne învrednicească cu înțelepciune care vine de sus pentru a ști ce și cum să facem, ne poate ajuta să folosim timpul trecător pentru valorile eterne.

CONCLUZII

Este cutremurător să realizăm că putem produce întristarea Duhului Sfânt prin neglijența manifestată în folosirea timpului ce ni s-a dat în dar pe acest pământ. Dacă

treceam printr-o astfel de ocazie nedorită, să ne deschidem fără rezerve și cu pocăință spre cercetarea Duhului Sfânt pentru a ne restabili relația de armonie cu Tatăl ceresc.

De asemenea, de-a lungul vieții noastre traversăm diverse perioade, cu diverse condiții și la diverse stadii de maturizare a ființei noastre, de aceea este imperativ să înțelegem perioada vieții în care ne găsim, ca să putem aduce roadă deplină pentru slava lui Dumnezeu.

În tot acest periplu, iluminarea și călăuzirea Sfântului Duh sunt vitale, dar ele nu se întâmplă dacă noi nu cunoaștem Scriptura. De aceea, este imperativ să memorăm versetele biblice și să înțelegem principiile divine de folosire a timpului.

[Liviu Dragomir](#)

PRINCIPII DE ÎNGRIJIRE A TRUPULUI: CE CONSUMĂM

Textul: Gen.1:29; 9:3-4; Lev.11:1-2; Mar.7:14-23; Rom.14:1-8

Cuvântul de aur: Marcu 7:19b „A zis astfel făcând toate bucatele curate.”

INTRODUCERE

Dumnezeu a creat omul și i-a dat viața. Una din condițiile esențiale ale vieții este hrana. De-a lungul istoriei în diferite timpuri și locuri omul s-a hrănit foarte diferit. Uneori acestea diferențiere s-a făcut datorită disponibilităților diferite ale resurselor alimentare din partea locului (de exemplu cei de la ecuator se hrăneau cu totul diferit decât cei din Groenlanda). Alteori Dumnezeu a făcut diferențierea în mod direct (Gen.1:29, 9:3-4). Se ridică întrebarea cum trebuie să ne hrănim noi cei de astăzi ca și copii ai lui Dumnezeu. Cineva spunea că noi suntem ceea ce consumăm. Evident nu hrana determină cine suntem, ci cine suntem determină cu ce și cum ne hrănim. Hrana ce-o consumăm poate fi, însă, un indiciu a cine suntem (dacă mâncăm sarmale de exemplu, s-ar putea să fim români!!!).

„Noi mâncăm ca să trăim, nu trăim ca să mâncăm”, un dicton care ar trebui să-l anime pe orice creștin.

În lecția ce urmează încercăm să pătrundem câteva din tainele unei alimentații raționale și care-l onorează pe Dumnezeu.

OBIECTIVE

- *Să înțelegem că Dumnezeu ne-a dat viața și noi suntem responsabili cum o întreținem*
- *Să ne formăm o concepție biblică a ce trebuie și cum trebuie să mâncăm*
- *Să prețuim sănătatea care o avem*
- *Să ne cercetăm dacă nu cumva mâncarea a devenit o obsesie*
- *Să învățăm să dezvoltăm o relație biblică între muncă și mâncare*

SCHIȚA

- I. Dieta de-a lungul istoriei*
- II. Prejudecăți*
- III. Pericole*
- IV. Potrivit (cu cumpătare)*
- V. Priorități*

ANALIZA

- I. Dieta de-a lungul istoriei**

Din biblie înțelegem ca la început, în grădina Edenului, Dumnezeu i-a dat omului ca hrană tot ce aparține lumii vegetale (Gen.1:29). După potop, dieta omului este extinsă la regnul animal (Gen.9:3-4). Apoi Dumnezeu își alege un popor căruia îi prescrie o dietă aparte: apare categoria de animale curate și necurate (Lev.11:1-47).

În timpul vieții lui pe pământ, Domnul Isus a arătat celor din vremea lui că bucatele ce le consumă nu-l întinează pe om, „*făcând toate bucatele curate*”. (Marcu 7:18-19)

II. Prejudecăți

Nu există domeniu al vieții în care să nu existe prejudecăți. Și în privința alimentației există foarte multe prejudecăți. Domnul Isus a explicat foarte clar noroadelor că igiena sau bucatele nu spurcă pe om (deși pot fi foarte dăunătoare sănătății). Există oameni sau grupări de oameni care nu consumă carne sau produse animale deloc. Dacă asta este din motive pur medicale, nu vedem nici un rău. Dacă însă se consideră că asta ne face mai sfinți sau mai plăcuți în fața lui Dumnezeu, nu există nici un suport biblic, din contră (Marcu 7:19).

O altă prejudecată este în privința postului. Evident, postul este o cerință biblică, dar abținerea de la mâncare nu mă purifică spiritual (deși poate fi o purificare a trupului și din punctul acesta de vedere este benefic pentru sănătate).

III. Pericole

Ca în orice domeniu, există pericolul orientării către extreme: ascetism sau îmbuibare. Abținerea de la mâncare, în afara motivelor bine întemeiate și pentru o perioadă limitată, este nebiblică. Excesul de hrană (îmbuibarea) dăunează nu numai trupului, ci și sufletului. Pentru că mâncarea este absolut necesară vieții, ea poate fi folosită ca mijloc de manipulare. Avem cazuri în Scriptură când s-a întâmplat așa: Iacov și Esau, Rahela și Lea.

Alt pericol este să acordăm valori spirituale unor reguli. Spălatul înainte de masă este foarte benefic din punct de vedere medical, dar nu are nici o valoare spirituală.

IV. Potrivit (cu cumpătare)

Dumnezeu ne dă hrana cu mai multe scopuri:

- asigurarea vieții și sănătății
- asigurarea energiei pentru activitățile zilnice
- mijloc de a gusta din binecuvântările Domnului

O hrănire rațională (potrivită) este rezultatul cunoașterii Bibliei și a vremurilor în care trăim. Biblia ne învață nu numai că trebuie să fim cumpătați în modul cum ne hrănim, ci și în privința relației dintre muncă și mâncare. Domnul Isus ne învață că înainte de a mânca trebuie să mulțumim. A mulțumi înainte de a mânca și a mânca cu o inimă mulțumitoare ajută mult la păstrarea sănătății. Cuvântul ne învață că trebuie să ne îngrijim și de hrana altora.

V. Priorități

În acest text, în final Domnul Isus a vrut să le arate ce este prioritar, ce este mai important. Mâncarea este esențială pentru hrănirea trupului, dar ce hrănește sufletul este mai important decât ce hrănește trupul. Apoi ce mâncăm este mai puțin important decât cum mâncăm: cu mulțumiri ne spune biblia.

CONCLUZII

Domnul ne-a creat cu nevoia de hrană. Deseori, omul se duce la extreme: fie îmbuibare, fie ascetism. Trăsătura caracteristică a unei hrăniri sănătoase ar trebui să fie cumpătarea.

Modul cum ne raportăm la mâncarea ce-o consumăm influențează sănătatea fizică și psihică a omului. Când eram la școală, am citit într-o revistă că omul își folosește cam 10% din capacitatea creierului. Am făcut legătura cu ce scrie în Daniel 1:19: Împăratul Nebucadnețar i-a găsit pe Daniel și cei trei tineri de 10 ori mai destoinici decât toți ceilalți „academicieni” ai Babilonului. Disciplina minții și a alimentației sunt două mijloace prin care o persoană își pune în valoare capacitatea intelectuală cu care l-a înzestrat Dumnezeu.

ÎNTREBĂRI

1. Care este regula ta la mâncare?
2. Obişnuieşti să te rogi înainte de a mânca?
3. Cum crezi că modul tău de a mânca îl onorează pe Dumnezeu?
4. Poți să dai câteva exemple din Biblie când mâncarea a devenit mijloc de manipulare?

[Vasile Lucaci](#)

PRINCIPII DE ÎNGRIJIRE A TRUPULUI: CUM NE ÎNTREȚINEM

Textul de citit: *1 Corinteni 9:24-27*

Versetul de aur: *Efesenii 5:29* „Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica...”

INTRODUCERE

În acest capitol al studiului nostru, Creștinul și recreerea, dorim să expunem principiile din care să învățăm cum să ne comportăm în societate atunci când lăsăm garda jos și suntem fie în concediu, fie într-un weekend mai lung și dorim să ne relaxăm, să ne recreăm. De foarte multe ori acest concept a fost înțeleș greșit și, din nefericire, folosit greșit. Pe de o parte sunt unii care spun că trebuie să muncim mult și continuu, atât cât este ziua, să agonisim, să asigurăm o viață și un trai decent familiilor noastre și să dăm la cei săraci surplusul nostru. Aceștia nu văd nici o valoare în recreere. La cealaltă extremă sunt cei care consideră că viața este prea scurtă și tristă, plină de dureri și neazuri, și de aceea ar trebui să trăim clipa, să ne bucurăm de ea astăzi, pentru că mâine... vom muri și oricum nu este ziua noastră. Pentru aceștia recreerea are cea mai mare valoare. Oare acestea sunt singurele alternative ce le avem? De fapt, aceste două poziții sunt extreme și puțin folositoare, dacă nu chiar dăunătoare. Există însă o viață creștină normală, în care putem să îmbinăm frumos munca și recreerea, utilul activității cu utilul recreerii, lucrul zilei cu odihna și plăcerea recreerii.

În lecția de astăzi vom studia cum să avem grijă de trupul nostru în așa fel încât să putem îmbina corect și sănătos un mod normal de viață, împletind armonios lucrul cu odihna, în așa fel încât trupul nostru să funcționeze la parametri normali și îndeplinind misiunea pentru care am fost creați.

SCOPURI

- ❖ Să înțelegem că trupurile noastre au nevoie de îngrijire, inclusive de recreere, pentru a funcționa corect și sănătos
- ❖ Să găsim principii biblice care să ne ajute la întreținerea trupului nostru
- ❖ Să învățăm să ne disciplinăm și trupul, pentru a putea sluji de slavă Domnului nostru

SCHIȚA

- I. Instrucțiuni folositoare*
- II. Principii de întreținere a trupului*
- III. Disciplina trupului, mod de proslăvire a Domnului Isus Hristos*

ANALIZA

I. INSTRUCȚIUNI FOLOSITOARE

Studiind manualul de funcționare pe care Dumnezeu ni l-a dat, Biblia, vom ajunge convingși de faptul că trupul nostru este prețuit de Dumnezeu și are importanța lui în trăirea creștină. Atunci când un aparat de consum casnic nu funcționează bine sau corect, apelăm imediat la manualul de funcționare și cercetăm în primul rând dacă îl folosim așa după cum a fost proiectat. Înainte de a căuta defectele tehnice, vrem să ne asigurăm că este folosit cum trebuie. Fiecare dintre noi avem un „manual de funcționare”, deși noi suntem înclinați, când avem probleme, să apelăm la doctori, uitând că înainte de toate ar trebui să ne asigurăm că trăim conform modului pentru care am fost creați. Dumnezeu ne-a dat, în grija Sa mare, instrucțiuni de folosire. Comparația pe care Cuvântul lui Dumnezeu o face între trupurile acestea și biserica Sa, ne dă voie să desprindem câteva principii pe care dacă le vom aplica vom fi binecuvântați.

A. *Trupurile noastre sunt ale Domnului nostru: I Corinteni 6:19-20.*

Trupurile noastre sunt templul Duhului Sfânt și templul trebuie menținut sfânt. Dumnezeu ne-a răscumpărat și ne-a dat aceste trupuri pentru a fi folosite spre slava Sa. În tot ce facem și tot timpul să nu uităm că acest trup este al Domnului și că este locuit de Duhul Sfânt. Nu avem voie să-l folosim pentru a sluji păcatului, nici măcar atunci când suntem în vacanță și ne relaxăm.

B. *Trupurile noastre sunt trecătoare: II Corinteni 4:16*

Trupurile acestea le avem pentru o perioadă limitată și de acea trebuie să le îngrijim fără a pierde din vedere veșnicia. Umblarea prin lume în trupul acesta trebuie să fie spre slava Domnului și lărgirea împărăției.

C. *Trupurile noastre sunt folosite pentru împlinirea misiunii încredințate de Dumnezeu: Filipeni 1:20-21 și Romani 12:1*

Apostolul Pavel a avut o dorință extraordinar de mare să lucreze în așa fel încât Dumnezeu să fie glorificat fie prin moartea sa, fie prin viața sa. Suntem îndemnați să aducem trupurile noastre ca o jertfă vie Domnului și să le folosim ca niște unelte ale neprihănirii. Lucrarea Domnului putea fi făcută de îngeri, care sunt în toate ascultători, sau Dumnezeu putea face singur tot ce ne-a cerut nouă să facem, dar El a ales să ne facă harul de a fi împreună lucrători cu El. În aceste trupuri suntem parteneri în lucrare cu Dumnezeu.

II. PRINCIPII DE ÎNTREȚINERE A TRUPULUI

În lecția trecută am studiat cum și ce să consumăm. Bețiile ca și îmbuibările sunt păcate înaintea Domnului. Orice substanță care creează dependență și distruge trupul trebuie eliminată din consumul nostru. Este păcat să facem trupul acesta dependent de substanțe chimice. În lecția aceasta vrem să învățăm cum să îngrijim trupul printr-o întreținere sănătoasă.

A. *Întreținem trupul având o stare de mulțumire și laudă la adresa Domnului: Faptele Apostolilor 2:46-47*

Am studiat în lecția trecută adevăruri privitoare la ceea ce consumăm (ce ar trebui să consumăm și ce ar trebui să evităm în consum). Singurul lucru pe care aş vrea să-l adaug este că o atitudine de mulțumire și recunoștință face mult bine trupurilor noastre. Starea de nemulțumire nu numai că provoacă dureri fizice în trup, dar ne face neplăcuți și dezagreabili în compania oamenilor. Cine vrea să fie în preajma unui om nemulțumitor și cârcotaș? Urmașii Domnului Isus Hristos luau hrana cu mulțumire, cu bucurie, cu curăție și lăudau pe Dumnezeu. Sunt eu un urmaș al Lui?

B. Întreținem trupul prin exercițiu și odihnă: II Timotei 2:4-5 și Marcu 6:31

Nu avem un text biblic care să ne recomande în mod clar și special exercițiile fizice, poate de aceea prea puțini le practicăm, dar sunt multe texte care ne dau voie să spunem că un urmaș al lui Hristos trebuie să-și întrețină trupul și prin exerciții fizice. Soldatul, ca să-și îndeplinească misiunea, trebuie să se antreneze zilnic, inclusiv fizic, nu numai tactic. La fel și sportivul, pentru a câștiga premiul cursei sale, trebuie să se antreneze și nu numai să se înfrâneze de la anumite activități. Avem aici în vedere exercițiul fizic care trebuie împletit armonios cu odihna fizică. Chiar Domnul Isus a avut grijă ca ucenicii Săi să se odihnească atunci când au fost oboșiți.

C. Întreținem trupul printr-o îngrijire adecvată: Efeseni 5:29

Domnul Isus Hristos se îngrijește de biserica Sa în orice privință. La fel trebuie să ne îngrijim și noi de trupurile noastre, în orice privință. Trebuie să înțelegem că a ne îngriji trupul este total diferit de a ne îngriji de poftele trupului. Acestea din urmă fac referire la poftele firii pământești, poftă care, așa cum ne spune Scriptura, se luptă împotriva Duhului. Apostolul Pavel ne spune clar în Galateni 5 că împlinirea poftelor pământești este o luptă împotriva Duhului Sfânt care locuiește în noi.

Îngrijirea trupului cuprinde dar nu se limitează la:

- a. *Spălare – o igienă corespunzătoare ne face plăcuți și acceptați în societate*
- b. *Îmbrăcarea – o haină frumoasă, aranjată, aduce cinste numelui de creștin. Tot la fel, hainele nepotrivite, care transmit un mod de viață lumesc, aduc ocară și celor ce le poartă, dar și numelui lui Hristos.*
- c. *Atitudine – o inimă și o față permanent tristă, o atitudine nemulțumitoare nu atrag pe nimeni, ci din contră aduc în relațiile umane o notă respingătoare și dizgrațioasă.*
- d. *Discuțiile și vorbele folosite – modul în care vorbim unii cu alții prezintă o carte de vizită vizibilă.*

Există multe alte moduri prin care noi, care suntem epistole vii, scrise pentru contemporanii noștri, singurele epistole pe care unii le vor citi, trebuie să îndreptăm oamenii spre Hristos.

III. MODUL DE DISCIPLINARE A TRUPULUI

În 1 Corinteni 9:24-25, apostolul aduce în discuție sportivii care se supun la multă disciplină pentru a cuceri trofee temporare. Ceea ce se observă de multe ori (în mod special astăzi) este că nu cei mai talentați câștigă trofee, ci cei disciplinați. Dumnezeu ne-a promis un premiu, o răsplătire ce ne așteaptă sus în cer. Această răsplătire El o va da bucuros celor care aici au lucrat spre slava Sa. Mântuirea este darul fără plată al lui Dumnezeu, iar răsplătirea este conform muncii depuse de noi fiecare în parte. Pentru răsplătire trebuie să umblăm credincioși în faptele pregătite de El mai dinainte pentru fiecare dintre noi.

1. *Disciplina în domeniul somnului – Biblia ne atenționează în multe locuri despre această disciplină care poate aduce bunăstare materială sau lipsă până la sărăcie. Prea mult somn sărăcește, iar prea puțin dăunează sănătății.*
2. *Disciplină în lucru – 1 Timotei 6:7-10: Lucrând prea puțin sau deloc rezultă în sărăcie, dar muncind prea exagerat produce lăcomie și aduce cu sine o încredere falsă în lucrurile materiale.*
3. *Disciplină în toate activitățile – Efeseni 4:16: Una dintre problemele ce unii dintre noi le avem este că nu știm să fim disciplinați în ce privește acceptarea unor responsabilități noi. Nu știm să discernem dacă implicarea este sau nu justificată. Sunt atâtea activități care cer implicarea noastră, sunt atâtea cereri cărora am vrea să le dăm curs, dar fiecare trebuie să ne cunoaștem chemarea și fiecare dintre noi trebuie să ne cunoaștem locul unde Domnul ne vrea. Fiecăruia dintre noi i s-a dat un talant și un dar pe care trebuie să-l folosim unde ne-a fost încredințat de Domnul nostru conform măsurii de credința pe care am primit-o.*

CONCLUZII

Ca orice lucru valoros de pe acest pământ, și trupurile noastre au nevoie de îngrijire și în cazul în care nu o primesc în mod adecvat, se vor degrada prematur. Neavând grijă de ele, abuzându-le, vom grăbi acest proces de degradare. Perioada pentru care le vom putea folosi este limitată și nimeni nu știe până când le vom avea. Până atunci, trebuie să avem grijă de trupurile noastre ce ni s-au încredințat și să le folosim spre slava Domnului în fiecare zi. Numai urmând Cuvântul divin vom putea fi plăcuți Domnului.

[Mike Lozneau](#)

PRINCIPII DE ALEGERE A ACTIVITĂȚILOR RECREAȚIONALE: CUM NE RELAXĂM

Textele de Studiat: *Psalmul 126: 2, Eclesiastul 8:15, Isaia 35:10, Zaharia 8:5, Luca 15:23-24, Romani 14, Coloseni 3:1-17*

Textul de Citit: *Coloseni 3:1-17*

Cuvântul de Aur: *Coloseni 3:17* „Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.”

INTRODUCERE

Biblia nu caută să ofere detalii despre toate problemele cu care se confruntă creștinii în viața lor de zi cu zi. În timp ce unii caută reguli în Biblie despre lucruri mundane care nu au nevoie de reglementare divină directă și nu sunt prea importante, alții caută îndrumare în legătura cu anumite aspecte ale vieții lor creștine și care au o mare importanță pentru sănătatea spirituală a oricărui credincios. Recreerea sau „a te distra” este unul dintre aceste domenii. În timp ce Biblia nu vorbește în mod expres despre ceea ce ar trebui să facă un creștin în timpul lui liber, sau exact ce activități ar trebui sau nu ar trebui să facă un creștin, ea oferă principii și standarde de bază pentru viața creștină, care sunt menite să se aplice în TOATE zonele activității creștinilor. Când studiem aceste standarde, putem găsi îndrumări pentru modul în care ar trebui să ne „distrăm” într-un mod ce aduce cinste lui Hristos.

OBIECTIVE

- ❖ Să înțelegem că Dumnezeu a dat principii generale pentru viața creștină și că tot ceea ce se face trebuie să îndeplinească aceste standarde
- ❖ Să înțelegem că, în limita acestor principii și standarde, Biblia susține de fapt „relaxarea”

SCHIȚA

- I. *Standarde pentru viața creștină (Obiectivul 1)*
- II. *Biblia și „Distracția” (Obiectivul 2)*

ANALIZA

- I. **STANDARDE PENTRU VIAȚA CREȘTINĂ.**

Dumnezeu a dat principii generale pentru viața creștină și tot ceea ce face un creștin trebuie să îndeplinească aceste standarde. Când abordăm un subiect care nu este discutat direct în Biblie, există anumite principii care trebuie să-l ghideze pe creștin pentru ca acesta să înțeleagă corect problema. Când vine vorba de recreere sau „distracție”, trebuie să ne uităm la ceea ce spune Biblia despre viața creștină în general, înainte de a înțelege de unde să extragem detalii și standarde. În Coloseni 3 ni se oferă aceste principii de bază cu ajutorul cărora putem continua studiul nostru și ne putem verifica concluziile. În Coloseni 3:1-2 găsim scris: *„Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ”*. Deși acest lucru nu pare să se aplice inițial ideii de „recreere”, este un principiu care trebuie să ne ghideze toate acțiunile. Mai mult, Coloseni 3:17 rezumă complet această idee: *„Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl”*. Având în vedere aceste două principii pentru viața creștină, putem începe să trasăm limitări pentru recreere.

II. BIBLIA ȘI RECREEREA

Obiectivul 2: În limita principiilor Scripturii, Biblia susține de fapt „distracția” (cu sensul de recreere).

O întrebare importantă la care trebuie să răspundem de la început trebuie să fie: „Este bine ca creștinii să petreacă timp distrându-se?” În timp ce pentru unii aceasta poate părea o întrebare ridicolă de pus, este cu siguranță în mintea multor alora. Permite Biblia creștinilor să petreacă timp făcând ceva ce le place, fie că este vorba de sport și exerciții, arte și meserii, jocuri sau chiar uitându-se la televizor și filme? Răspunsul simplu la asta este DA ... cu limitările adecvate. În pasaje precum Psalmul 126:2, Ecclesiastul 8:15, Isaia 35:10, Zaharia 8:5 și Luca 15: 23-24, avem ca exemple în favoarea faptului că este bine să te distrezi, să dansezi, să cânti, să te joci și să-ți petreci timpul într-un mod plăcut. Cu toate acestea, trebuie să ținem cont de Coloseni 3 pentru a găsi limitările adecvate pentru aceste activități recreative.

O modalitate ușoară de a începe să conturăm aceste limitări pentru o recreere adecvată este de a plasa aceste diferite posibile activități pe un fundal de acceptabilitate pentru creștini (bazat în special pe Coloseni 3). Procedând astfel, realizăm că unele activități „recreative” ar trebui să fie interzise în mod explicit, acestea incluzând (dar cu siguranță nefiind limitate doar la acestea): participarea la petreceri sălbatice în care oamenii beau și se droghează, merg la concerte în care se cântă muzică nelegiuită sau unde oamenii acționează imoral și urmăresc TV sau filme în care sunt prezentate și promovate imoralitatea sexuală, promiscuitatea și vorbirea vulgară (printre altele). Există alte activități care ar trebui să fie aprobate în mod

explicit, inclusiv petrecerea timpului în natură, citirea cărților adecvate sau petrecerea timpului cu prietenii într-un mod acceptabil. Desigur, oricare dintre aceste lucruri „acceptabile” pot fi preluate și transformate într-un lucru inacceptabil, și acolo intervine „zona gri”. Adesea, un creștin își petrece timpul liber în „zona gri”. Aceasta poate include TV sau filme care pentru unii ar fi ofensive, în timp ce pentru alții nu, sau jucând jocuri video (atât în general, cât și în ceea ce privește anumite jocuri).

În acest moment, este important să ne reamintim Coloseni 3 și standardele noastre de viață creștină. Dacă activitatea examinată respectă principiile găsite în Coloseni 3 și nu este interzisă în mod expres, atunci, în multe privințe, depinde de creștin dacă alege sau nu să-și petreacă timpul liber cu aceste tipuri de recreere. În plus, față de standardele stabilite în Coloseni 3, am putea adăuga alți câțiva parametri utili (de asemenea, susținuți în Scriptură). Unul ar fi cantitatea de timp petrecut „distrându-ne”. În timp practicarea unui joc video ar putea să nu fie greșit în sine (prin conținut), faptul că îți consumă multe ore din viață în mod inutil este cu siguranță o problemă, și trecerea de la recreere și „reîncărcare” la pierderea timpului și lene este soră cu păcatul. Un alt parametru util de luat în considerare ar fi efectul asupra persoanei. De exemplu, divertismentul care include multă violență și scene explicite cu ucideri și sânge, conținut sexual, limbaj vulgar și alte comportamente imorale, vor influența cu siguranță, mai devreme sau mai târziu, consumatorul. Acestea sunt doar câteva exemple de parametri de bază pe care un creștin îi poate folosi pentru a-și organiza timpul de agrement pe baza standardelor de viață creștină din Coloseni 3.

CONCLUZIE

În concluzie, trebuie să ne amintim că Dumnezeu a dat tuturor oamenilor marele dar de relaxare și recreere. Când este făcut corect, trupul este binecuvântat și Dumnezeu este slăvit, ceea ce ne permite să continuăm slujirea cu un nou zel. Când este făcut prost, ne diminuează mărturia și ne îndepărtează de Dumnezeu. După cum am văzut, este în regulă să ne distrăm dacă respectăm standardele de viață creștine din Coloseni 3 și suntem atenți să respectăm parametrii de bază ai responsabilității creștine. În timp ce o mare parte din acest subiect se rezumă la preferințele personale, există și o aplicație Romani 14. De exemplu, deși filmul „x” poate să nu fie greșit în mod inerent, poate fi jignitor pentru unii oameni. Care este porunca lui Pavel pentru creștinii pentru care filmul „x” nu este jignitor? Păstrează-l pentru tine și nu-l etala! Pe măsură ce continuăm să trăim într-un mod ce reflectă reverență față de Hristos, ne va fi tot mai ușor să ne amintim că tot ceea ce facem ar trebui să aducă slavă lui Dumnezeu și nu ar trebui să diminueze mărturia noastră în lume sau în rândul altor credincioși.

PRINCIPII DE ALEGERE A MUZICII RECREAȚIONALE

Textele de Studiat: *Gen.3; 4:21, 1 Sam.16:14-23, 2 Cron.20, Iov 30, Psalmi 33; 37, Rom.3; 14, Mat.5:45, Gal.5:19-21, Col.3:1-17*

Textul de Citit: *Coloseni 3:1-17*

Cuvântul de Aur: *Coloseni 3:1-2* „Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.”

INTRODUCERE

Fie că suntem în mașină, acasă sau la sala de gimnastică, ascultăm cu toții muzică într-un mod recreativ sau doar pentru agrement (în sensul bun al cuvântului). Și deși noi, în calitate de creștini, avem de cele mai multe ori anumite standarde mai bune legate de muzica ce se cântă în timpul bisericii, tot noi, de cele mai multe ori, ajungem să trecem cu vederea muzica la care ascultăm atunci când ne „recreăm”. În această lecție, vom explora principiile directoare oferite de Biblie pentru muzica recreativă. Așa după cum e ușor de imaginat, subiectul este controversat și poate isca multe discuții pe această temă, dar așteptarea și speranța autorului este ca toate punctele de vedere și argumentele ce vor fi aduse să se sprijine pe Scriptură și pe har.

OBIECTIVE

- Să înțelegem echilibrul dintre conceptul depravării totale a omului și harul de obște în aplicarea acestora la muzica creată de cei neregenerați.
- Să înțelegem că toată muzica se încadrează într-un spectru larg de „specii”, de la demonic la evlavios, și că revine ascultătorului datoria să fie selectiv cu ceea ce alege să asculte și să utilizeze din acest spectru.
- Să înțelegem că un creștin ar trebui să asculte doar la acele tipuri de muzică ce construiesc și nu dărmă ființa nouă, ce ne direcționează gândurile și sentimentele la lucrurile cerești și nu promovează lipsa de evlavie sau chiar păcatul. În mod ideal, prezbiterii bisericii, în consultanță cu alți credincioși ce au pregătire în domeniu și o înaltă statură spirituală în biserică, ar trebui să fie autoritatea finală care stabilește standardul pentru congreaga locală.

SCHIȚA

- I. Argument teologic (Obiectivul 1)
 - a. *Echilibrul dintre depravarea totală și harul de obște*
 - b. *Standarde pentru viața creștină (Col.3:2)*
- II. Argument muzical (Obiectivul 2)

- a. *Toată muzica are un efect dorit sau nedorit asupra tuturor; muzica nu e niciodată cu totul neutră.*
- b. *Toată muzica se încadrează într-un spectru de acceptabilitate/inacceptabilitate pentru un creștin.*
- c. *Criterii de stabilire a poziției unei anumite melodii în spectrul de acceptare/neacceptare.*
- d. *Categoriile de efecte cu totul și întotdeauna nepotrivite pentru creștinii adevărați.*

III. Concluzie (Obiectivul 3)

- a. *Harul de obște le oferă creștinilor îngăduința de a consuma muzică ce a fost compusă de către cei neregenerați dacă trece anumite teste.*
- b. *Dacă muzica nu trece testele stabilite, atunci nu ar trebui să o ascultăm.*
- c. *Congregațiile locale ar trebui să urmeze direcția/standardele stabilite de bătrânii Bisericii.*

ANALIZA

I. Argument teologic (Obiectivul 1)

Pentru a ajunge la o concluzie corectă despre felul de muzică ce poate fi ascultat de un creștin pentru activitățile lui de timp liber, de recreare, sau chiar la muncă, trebuie să începem studiul de pe o bază teologică comună. În general, când considerăm oricare din produsele lumii seculare, ne confruntăm cu perena întrebare a acceptabilității, și anume dacă este înțelept și duhovnicesc să „consumăm” produsul respectiv, oricare ar fi acesta (divertisment, mâncare, tradiții etc. sau, în acest caz, muzică). Aici apare tensiunea dintre „Depravarea totală” și „Harul de obște”.

a. *Echilibrul dintre depravarea totală și harul de obște*

Depravarea totală este conceptul care ne informează asupra faptului că toată creația a căzut sub blestemul păcatului. Citim în Geneza 3:16-19 că efectul păcatului inițial a fost nu numai o sămânță păcătoasă transmisă de bărbat, ci și o durere sporită la naștere pentru femeie și o muncă plină de amar și efort pentru bărbat (rezultatul unui pământ blestemat). Rezultatul acestui blestem datorat păcatului este faptul că nimic de sub soare nu scapă de acest blestem, și, prin urmare, nimic de sub soare nu poate în cele din urmă să facă bine sau să fie drept în ochii lui Dumnezeu. Se pune atunci întrebarea: cum putem noi, ca și creștini regenerați, sfinți și drepecți în ochii lui Dumnezeu, să acceptăm vreodată ceva produs de cei neregenerați care se află încă sub blestemul păcatului?

Într-adevăr, dacă nu ar fi harul lui Dumnezeu, am rămâne cu toții destituiți, neregenerați, pierduți și fără speranță în întuneric. Lăudat însă fie Dumnezeu pentru că El încă ne oferă harul Lui special pentru cei care sunt chemați să fie poporul Său! Dar bunătatea lui Dumnezeu nu se oprește aici, ci, în mila Lui, Tatăl Ceresc este, de asemenea, grijuliu față de întreaga lume și oferă har comun (de obște) chiar și necredinciosului. Din acest motiv ne putem bucura de frumusețile impresionismului

lui Monet și ale simfoniilor lui Beethoven - nu pentru că acești oameni păcătoși au putut genera frumusețe prin propria lor putere și talent, ci pentru că harul comun al lui Dumnezeu a fost extins chiar și pentru ei. Vedem acest lucru și în Biblie. Amintiți-vă de cuvintele Domnului Isus din Matei 5:45 despre modul în care harul lui Dumnezeu face ca ploaia să cadă nu numai asupra celor drepecți, ci și asupra nedrepcților! Când vine vorba de muzică, în mod specific, la întrebarea de față putem face niște inferențe inițiale analizând textele din Biblie ce descriu originea instrumentelor, în Geneza 4:21. Aici vedem că instrumentele au fost de fapt create mai întâi de descendenții lui Cain, nu de descendenții lui Set! Să tragem oare concluzia că nu ar trebui să folosim instrumente pentru că provin din Cain? Evreii nu credeau așa, și pe bună dreptate, deoarece în mod esențial, aceste „obiecte” bune au fost darul harului de obște al lui Dumnezeu către omenire, ca și instrumentele de agricultură, de dulgherie etc. Prin urmare, în ciuda depravării totale a creației, creștinii se pot folosi pe bună dreptate de lucrurile produse de necredincioși, când acestea sunt spre bine și vin în ființă datorită harului comun al lui Dumnezeu față de creație.

b. Standarde pentru viața creștină (Col.3:2)

Desigur, considerația anterioară își are limitările sale. Care sunt acele limitări? Ei bine, vom discuta acest lucru mai departe în lecție, dar există încă o înțelegere fundamentală pe care trebuie să o împărtășim înainte de a putea trage concluziile despre muzica pentru recreare. În Epistola către Coloseni, Pavel începe capitolul trei cu un ghid extrem de practic, ce stabilește un standard pentru viața creștină, „*Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ*”. Acest principiu este general, pentru toate situațiile și pe care toți credincioșii trebuie să îl împărtășească și să-l aplice necondiționat în fiecare domeniu al vieții noastre. El poate filtra și muzica la care ascultăm pentru agrement.

II. Argument muzical (Obiectivul 2)

Pe măsură ce ne afundăm în acest studiu despre muzică, este important să păstrăm înțelegerile teologice anterioare în prim planul minții noastre. Numai având o viziune biblică corectă asupra lumii putem descoperi și care sunt principiile adecvate care să ne ghideze alegerile referitoare la muzica de agrement sau pe care o ascultăm în mod recreativ. În această privință, există unele principii generale fundamentale asupra cărora putem agree cu toții ca fiind bune ghiduri pentru filtrarea muzicii.

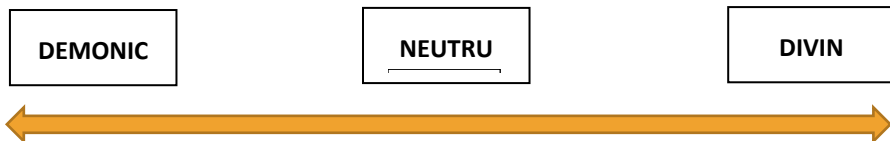
a. Toată muzica are un efect dorit sau nedorit asupra tuturor; muzica nu e niciodată cu totul neutră.

În primul rând, este important să reținem că toată muzica are anumite efecte asupra tuturor. Muzica nu îl va lăsa niciodată pe ascultător neafectat, într-o măsură mai mare sau mai mică, și în diverse planuri emoționale sau cognitive. Chiar și în cel mai nesemnificativ mod, poate într-un mod subliminal, cu toții vom fi afectați de ceea ce ascultăm. O parte din muzică are un efect emoțional asupra ascultătorului. De exemplu, unele melodii și lirica aferentă (dacă există) sunt compuse pentru a produce

fericire sau bucurie în ascultător (de exemplu, Psalmul 33). Altă muzică este compusă pentru a produce tristețe sau doliu (Iov 30:31). Mai mult, o parte din muzică are un efect fizic asupra ascultătorului. O parte din muzică este compusă pentru a stimula sau entuziasma ascultătorul (de exemplu, 2 Cronici 20), în timp ce altele sunt compuse pentru a liniști sau calma ascultătorul (de exemplu, 1 Samuel 16: 14-23). Acestea sunt doar exemple ale efectelor dorite ale muzicii și nu sunt nicidecum exhaustive sau exclusive unele față de altele, dar principiul rămâne același în orice caz.

b. Toată muzica se încadrează într-un spectru de acceptabilitate/inacceptabilitate pentru un creștin.

În plus față de efectul final al muzicii, putem aranja muzica și pe o scară „spectrală” orizontală pentru a determina acceptabilitatea pentru un creștin:

c. Criterii de stabilire a poziției unei anumite melodii în spectrul de acceptare/neacceptare.

Privind această scală, ne vom întreba cum putem determina unde se încadrează o melodie în acest spectru. Există două principii de bază pe care le putem accepta cu toții pentru a face această determinare. În primul rând, să considerăm mai simpla problemă a versurilor. Nu se poate justifica cu ușurință admiterea unui cântec care include versuri care sunt în mod flagrant păcătoase, lipsite de Dumnezeu sau care promovează un comportament imoral. Aceasta include, dar nu se limitează la, versuri care conțin referiri explicite sau indirecte la sex, droguri, comportament ilegal, inclusiv cuvinte vulgare și / sau profane. Lista ar putea fi cu ușurință mai lungă, dar putem lăsa cititorului cu simț de discernământ satisfacția de a-și completa propria listă.

d. Categoriile de efecte cu totul și întotdeauna nepotrivite pentru creștinii adevărați.

În al doilea rând, putem privi la efectul final, dorit sau nedorit, al muzicii. După cum am stabilit deja, muzica are întotdeauna un efect. Întrebarea, atunci, este dacă există efecte specifice pe care un creștin ar trebui să le evite. Coloseni 3:8 spune: „Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură”. Dacă un creștin este chemat să „îndepărteze” aceste lucruri, atunci nu ar fi nepotrivit ca un creștin să consume muzică care are efectul nedorit de a le produce tocmai pe acestea în ascultător? Răspunsul este, desigur, da. Orice muzică care încearcă să producă orice fel de neleguire în ascultător trebuie evitată de creștin.

III. Concluzie (Obiectivul 3)

a. *Harul de obște le oferă creștinilor îngăduința de a consuma muzică ce a fost compusă de către cei neregenerați dacă trece anumite teste.*

Pavel clarifică în Coloseni 3 felul de viață pe care ar trebui să-l trăiască un creștin. Este de datoria noastră ca și creștini să ne concentrăm asupra lucrurilor cerești, nu asupra lucrurilor pământești! Nu mai suntem o parte a pământului, așa că nu ar trebui să mai fim ca cei neregenerați. În schimb, spune Pavel: „... *omorâți mădulele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. ... Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură. ... Astfel dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare*” (Coloseni 3:5,12). Chiar și în ceea ce privește acest aspect aparent lipsit de consecințe al muzicii, creștinul trebuie să aplice aceste principii necondiționat.

b. *Dacă muzica nu trece testele stabilite, atunci nu ar trebui să o ascultăm.*

Aici întâlnim o mulțime de potențiale respingeri. Cel mai frecvent răspuns este: „Acest tip de muzică nu produce aceste lucruri pământești în mine, așa că este bine dacă o ascult chiar dacă tu nu o poți asculta”. În esență, același argument este adus în Romani 14, unde Pavel se ocupă de problemele între creștinii mai puternici și cei mai slabi. Cu toate acestea, acest lucru nu se aplică neapărat în situația noastră. Poate că există un caz de excepție în care muzica care intenționează să producă mânie în ascultător nu o face cu adevărat la o anumită persoană, și un astfel de credincios trebuie să-și păstreze încredințarea pentru sine și să nu o împărtășească altora care sunt vulnerabili și pot cădea (vezi din nou Romani 14) . În orice caz, argumentul NU POATE fi susținut că muzica din partea demonică a spectrului poate fi acceptată de un creștin, deoarece el nu se simte afectat negativ de această muzică. Acest caz nu se califică sub paragraful din Romani 14. În schimb, creștinul ar trebui să abordeze orice muzică având în vedere Coloseni 3:1-2, „*Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ*”.

c. *Congregațiile locale ar trebui să urmeze direcția/standardele stabilite de bătrânii Bisericii.*

În mod final, soluția problemei se bazează pe acest fundament vital al Bisericii lui Dumnezeu: prezbiterii bisericii, în consultanță cu alți credincioși duhovnicești și informați din adunare, cu pregătire corespunzătoare, pot face recomandările cele mai bune cu privire la ce tip de muzică ar trebui să asculte sau să nu asculte un creștin pentru agreement, dar responsabilitatea revine fiecărui credincios în cum distinge călăuzirea Duhului Sfânt în această problemă spinoasă. Chiar dacă un credincios crede că poate asculta orice gen de muzică și nu poate fi afectat negativ, ar trebui să se supună sau măcar să considere foarte serios autoritatea bisericii locale. Mai mult, trebuie să înțelegem că standardele stabilite de

prezbiterii unei biserici locale pot fi diferite de cele stabilite de o biserică în alte părți ale lumii. Ne place sau nu, trebuie să ne supunem autorității supraveghetorilor dovediți a fi duhovnicești din fiecare dintre bisericile noastre.

CONCLUZIE

În concluzie, putem ajunge la un set convenit de standarde pentru alegerea muzicii recreative în viața unui creștin atunci când înțelegem aceste trei obiective:

- Din cauza harului comun al lui Dumnezeu, creștinii pot folosi produse ale celor neregenerați (până la un punct și dacă nu duc la păcat)
- Orice fel de muzică se încadrează undeva în largul spectru al muzicii în general, de la demonic la evlavios, și revine în mod direct fiecărui creștin datorită să aibă grijă să evite muzica rea
- Creștinul, sub îndrumarea prezbiterilor bisericii, va fi bine protejat în această privință, dacă alege să asculte doar muzica ziditoare într-un fel sau altul, care dezvoltă simțiri înalte, focalizează mintea spre lucruri cerești și nu promovează nici o nelegiuire.

Ca ultim gând, îl provoc pe cititor să lase deoparte dorințele personale și noțiunile preconcepute și să se antreneze la a căuta el direct voia Domnului și în această privință. Să fim conștienți că este foarte ușor să ne găsim o scuză de un fel sau altul care să ne justifice neglijența în selectarea muzicii recreaționale, motivând că învățătura de față e legalistă sau intrusivă în viața privată a individului, când de fapt adevăratul motiv este dorința firii de a fi „gâdilată” (stimulată) de o muzică de sorginte demonică sau carnală. Ca mărturie personală, m-am simțit și eu însumi condamnat și încredințat în cugetul meu de Duhul Sfânt în timp ce scriam această lecție, legat de anumite aspecte ale felurilor de muzică pe care eu însumi îmi permiteam să o ascult uneori, și de atunci am schimbat ceea ce ascult recreativ, pentru a mă conforma impulsurilor Sfântului Duh și acestei învățături. Vă invit să faceți la fel.

[Nathan Whittaker](#)

LOGOS
BAPTIST
MINISTRIES

LOGOS
CHRISTIAN
ACADEMY

Ediție realizată cu colaborarea fraților:

Ioan Sinitean

Christopher Chiu

Laurențiu Murg

Cristian Brad

Viorel Filip

Marius Seurtu

Sergiu Plăcintă

Dorelian Comănescu

Mircea Lozneanu

Daniel Chiu

Liviu Dragomir

Vasile Lucaci

Nate Whittaker

Capete: Lász Gábor

Tălmăc și tehnoredactură: D. Ghin și L. Murg

Tipar: C. Brad et al & LBM